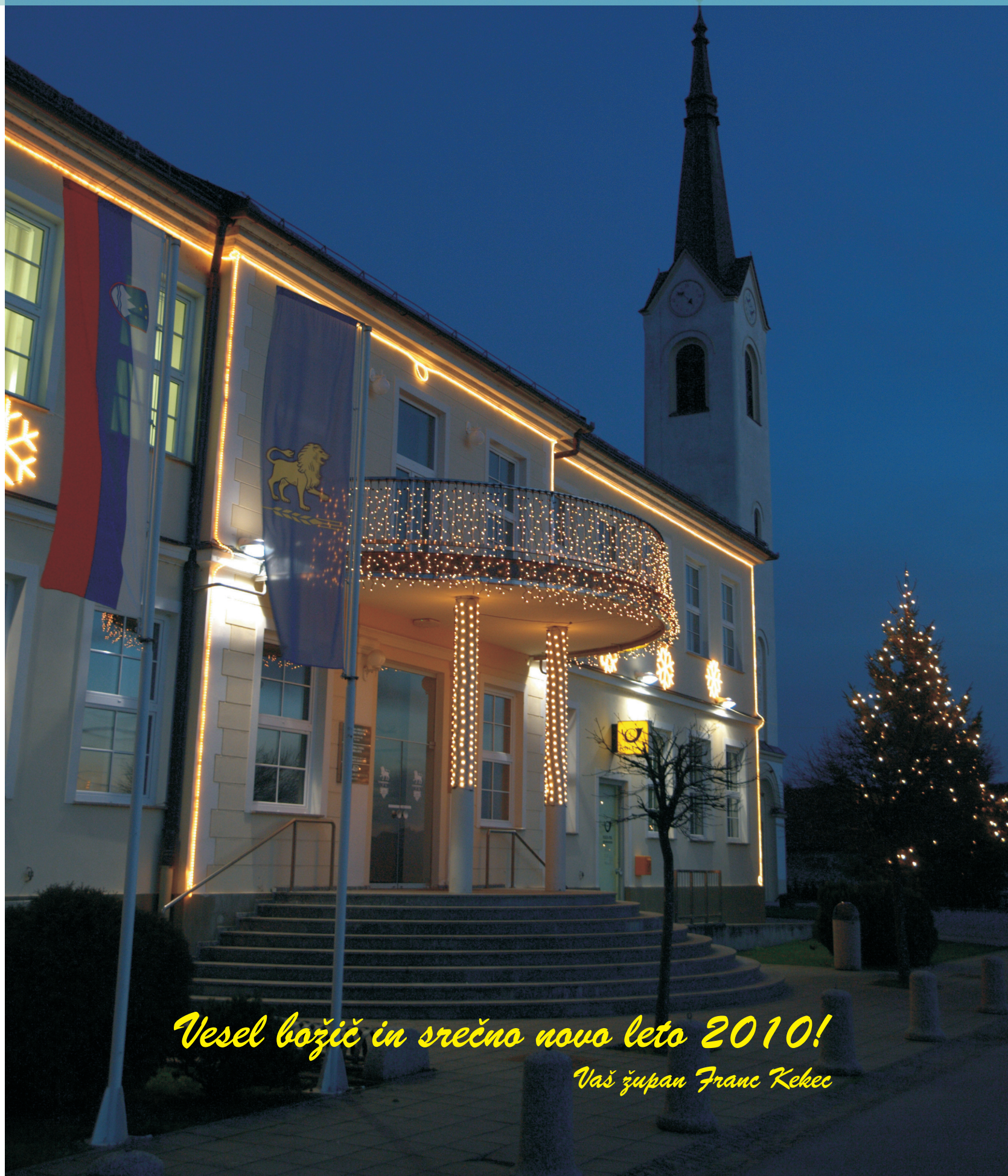


LIST IZ MARKOVCEV

ISSN 1580-3554

Glasilo občine Markovci Leto 10, št. 6 - december 2009



Vesel božič in srečno novo leto 2010!

Vaš župan Franc Kekec



Na povorki narodnih noš tudi člani KD Bukovci

Agencija za razvoj turizma in podjetništva je letos organizirala že 39. Dneve narodnih noš v Kamniku. Dogodek je v mesto pod Kamniškimi planinami privabil ogromno obiskovalcev in ljubiteljev oblačilne dediščine.

Toliko zainteresiranosti za tovrstne prireditve opaziš le redkokdaj. Sicer pa podatek, da v mestu pod Kamniškimi planinami deluje kar 30 kulturnih društev, pojasnjuje, da prebivalci mesta in okoliških krajev cenijo bogastvo narodnega izročila ter ustvarjalno in



Foto: Franc Brodnjak

radoživo kulturno delovanje. To leto tudi praznujejo, in sicer 780-letnico prve omembe meščanov Kamnika.

Obiskovalci so si lahko ogledali in obiskali številne dogodke, ki so bili tako ali drugače povezani z bogato kulturno, predvsem oblačilno dediščino. Ob zaključku enotedenske prireditve, ki je svoj vrhunec dosegla v nedeljo, 13. septembra, je v sprevodu skozi mesto predstavilo svoje folklorne kostume okoli 2000 nastopajočih iz več držav. Rade volje so se povabili na povorko odzvali tudi člani Kulturnega društva (KD) Bukovci.

Če na kratko preletimo prireditev, je četrtek popoldne bilo posvečeno odprtju dveh razstav. V Turistično informacijskem centru so odprli filatelistično razstavo, v galeriji Veronika pa razstavo noš (kostumov), ki jo je pripravila Folklorna skupina Ozare iz Kranja. Naslednji dan so pripravili regijsko srečanje ljudskih pevcev in godcev Gorenjske pod naslovom Zdaj zapojmo, zdaj igrjamo. Nekaj ur kasneje so se s koncertom predstavili godbeniki Godbe - Mengeš veterani. Omeniti je potrebno, da skupino sestavlja 28 članov, najmlajši član šteje 54 let, najstarejši pa zavidljivih 81. Sobota je bila v znamenju folklorne. Dopoldan so na glavnem odru nastopile otroške folklorne skupine iz različnih koncev Slovenije. Popoldan so se

med seboj pomerili najboljši harmonikarji tekmovanja harmonikarjev za pokal narodnih noš, ki ga je že četrto leto zapored organiziralo Turistično društvo Kamn'k. Najboljše je izbrala strokovna komisija in izbrala naj ljudskega godca, ki je postal Marjan Rozman, absolutni zmagovalec pa je postal Tomaž Boškin, ki je zmagal tudi v kategoriji do 14 let. V nedeljo dopoldan so obiskovalci lahko občudovali folklorne skupine iz Bolgarije, Škotske ter Bosne in Hercegovine, prisluhnili so lahko tudi iranski glasbi. Vrhunec celotne prireditve pa je torej bila tra-

dicionalna povorka narodnih noš. Celotno dogajanje je popestril spremljajoči program - z izredno bogatim sejmom domače obrti na Šutni, turistični vlakec, razstava na prostem v Samčevem predoru avtorja Primoža Hienega ...

Letošnja novost 39. dnevov pa je bil boljši trg oziroma sejem novih in rabljenih narod-

nih noš. Sicer pa so se tudi modernizirali in nabavili velik zaslon, ki so ga namestili ob glavnem odru, kjer se je v živo predvajala povorka narodnih noš, poleg tega pa tudi pretekli dogodki.

Dejstvo je, da prireditev zadnja leta dobiva tisto podobo, ki je všečna in dopadljiva, program nastopajočih je izbran kar se da skrbno, in tisto, kar je najpomembnejše in v skladu z naslovom prireditve - vse več je zanimivih folklornih nastopov, ne le domačih, temveč tudi tujih.

Ob 15. uri je torej bil napovedan začetek povorke (mimohod, tako kot pri nas za fašenk). Člani kulturnega društva Bukovci so se tokrat predstavili s tremi sekcijami; moškimi pevci, vinarji in gospodinjami. Kot so zapisali na predstavitveni list, moški pevci popestrijo prireditev v glasbenem smislu. Vinarji priredijo letno prireditev z naslovom Vesela jesen, na kateri obujajo krst mošta po izročilu prednikov. Sekcija gospodinj pa poskrbi za kulinarne dobrote starih časov. Omenili so tudi vaško knjižnico, ki bo, mimogrede, v teh dneh ponovno odprla svoja vrata. Vse prisotne pa so povabili na tradicionalno fašensko povorko prihodnje leto.

Kot so povedali nastopajoči člani, so zelo veseli, da so se lahko udeležili takšne povorke, kot je bila povorka ob dnevu narodnih noš. Pravijo, da če jih bodo še povabili, se bodo še bolje pripravili in ponesli ime naše vasi in občine v širne kraje. Bilo je vredno našega časa; zelo, zelo zanimivo in veselo. Še bomo šli ...

Vreme je bilo tudi tokrat na strani organizatorjev, ki pa že razmišljajo o jubilejnih, 40. Dnevih narodnih noš, ki bodo prihodnje leto.

Patricija Bezjak



Na povorki narodnih noš tudi člani KD Bukovci

Foto: Franc Brodnjak



Spoštovane občanke, spoštovani občani!

Spet je leto naokrog. Mnogim, ki so izgubili delo, ali se jim je socialno stanje kako drugače spremenilo, jim leto ni bilo kratko. Spet drugim, ki imajo vsega dovolj, čas hitro mineva. Kakorkoli - čas teče ljudem različno, glede na njihove razmere in aktivnost. Enakosti ni! Ne razmišljam, kam sodim. A kljub temu mi je ob delu na občini od lanskega decembra do letos čas hitro minil.

Normalno je, da se ob koncu leta vprašamo, kaj se je vse zgodilo v tem letu. Ker sem župan, razmišljam ob tej priliki predvsem o tem, kaj vse se je zgodilo v naši občini v letu 2009, ki se izteka. Ob analizi prireditev in dogodkov moram biti zadovoljen, še bolj, če bodo zadovoljni tudi naši občani. Vem, da vsi ne bodo nikoli zadovoljni. Prav pa je, če je zadovoljna večina. Mislim, da smo v občini to dosegli.

Ne moremo pa biti zadovoljni ob dogodkih, v katere nas je pripeljala gospodarska kriza, ki ji ne moremo zbežati, ali uiti niti v Markovcih. Žal mi je za vse naše občane, ki so izgubili delo, za mlade, ki po končanem študiju ne morejo dobiti dela. Kako pomagati vsem tem in jim dati upanje, da bo v prihodnje boljše. Nerazumno je, da je potrebna stavka, da delo dobi večjo vrednost in plačilo za človeka vredno življenje. S sedanjo minimalno plačo ni mogoče preživeti. Še bi lahko našteval slabe strani našega sedanjega sistema, a ne bi rad s tem sprožil razmišljanja, da v socializmu le ni bilo tako slabo, ko nismo imeli tajkunov, ki bi požrli vse dobičke, ki so jih ustvarili delavci.

Prav je, da o tem razmišljamo in kjer le moremo, kaj dodamo, da bo v novem letu boljše.

Vse naše občinske naložbe so usmerjene v izboljšanje življenjskih pogojev in v napredek naše občine. Izgradnja kanalizacije je temu namenjena. Ob tem pa smo naleteli na različne sosedske odnose. Dobre in slabe, ki so tu in tam pomenili oviro za racionalno izgradnjo. Ob tem sem ugotovil, da gre za nepomembne zamere in nerazumno oviranje dela.

Kakršnokoli je bilo, leto 2009 je za nami. Ne da se ga spremeniti, bodimo zadovoljni s storjenim. Na napakah smo se nekaj naučili. Prihodnje leto je lahko boljše. Delajmo vsi na tem, da bo boljše!

Pred nami so najlepši decembrski prazniki, polni lepih želja. Najlepša praznika sta božič in novo leto. Naj bo to čas, ko bomo razmišljali samo o lepih stvareh za naslednje leto, ki naj bo polno zadovoljstva. Predvsem to je moje voščilo vsem našim občanom.

Župan Franc Kekec

LIST IZ MARKOVCEV je glasilo občine Markovci, ki glasilo tudi izdaja. Uredniški odbor: Ivan Liponik, Hedvika Rojko, Alenka Rožanc, Darko Meznarič in Marija Prelog. Odgovorna urednica: Mojca Zemljarič. Slika na naslovnici: Markovci, foto: M. Petek. Oblikovanje in priprava na tisk: Grafic butik, Borut Lindič s.p., Gajevci 12a, Gorišnica.

Tisk: MI BO TISK d.o.o.. Natisnjeno 1250 brezplačnih izvodov.

Naslov uredništva: Markovci 43, 2281 Markovci. Telefon: 788 88 80

Strani na internetu: www.markovci.si



Največja naložba - gradnja kanalizacijskega sistema

Leto, ki se izteka, je zaznamovala globalna finančna kriza. Ali se to morebiti pozna tudi pri delu občine - zlasti na področju novih investicij?

Župan F. Kekec: »Recesija, oziroma finančna kriza, se odraža na vseh nivojih družbenega življenja. Tudi Markovci nismo izvzeti. Predvsem nekateri naši občani, ki so izgu-

dovolj, se investicija začne. Do sedaj so bile občinske in državne investicije predrage tudi do 40 odstotkov. Kam je šel ta denar? Pri nas se to ni dogajalo! Zato se tudi nismo zadolževali. Zame to pomeni, da smo za 30 odstotkov naredili več. Moje »geslo« na področju gospodarjenja je: »Pokrij se toliko, kot ti dovoljuje odeja!«. Mislim, da tudi v

bodoče ni nobene potrebe, da bi se občina Markovci zadolževala. Kot do sedaj, bo treba tudi v bodoče razmišljati o dodatnem viru financiranja iz državnih in evropskih skladov. Do sedaj je bilo to povprečno en milijon na leto. Kako bo razmišljal novi svet in župan, bomo videli!«

Minulo investicijsko obdobje se je večina sredstev, namenjenih za naložbe, usmerjala v gradnjo kanalizacijskega sistema. Markovci in Zabovci že imajo kanalizacijo, zdaj se gradi v Prvencih in Strelcih. Kakšni so potem načrti naprej? Katere vasi sledijo? Ob tem lahko omeniva še to, da so projekti zastavljeni tako, da naj bi se vasi »polja« po novem priključile na čistilno napravo v Markovcih.

Župan F. Kekec: »Osrednja investicija bo še vedno kanalizacija, dokler ne bo končana. Do leta 2017 morajo biti s kan-

nalizacijo opremljena večja ruralna (podeželska) naselja. Mi bomo to storili prej. Po Prvencih in Strelcih pridejo na vrsto Stojnci in Bukovci - zaradi konzorcija in kohezivskih sredstev. Plan se lahko spremeni v dobro Borovcev in Sobetincev, ki se bodo priključevali na čistilno napravo v Markovce, ki jo bomo zaradi tega morali povečati.«

Potrjen je že tudi občinski proračun za leto 2010. Koliko sredstev načrtujete in katere bodo glavne naložbe?

Župan F. Kekec: »Proračun za leto 2010 je potrjen in s tem so potrjene investicije, ki sem jih že omenil. Pa še kar nekaj drugih; cesta Sobotinci - Strelci, lokalna cesta v Bukovcih in Stojncih, projekti za posodobitve lokalnih cest, investicije v šport in še kar nekaj drobnih investicijskih vzdrževanj.«

Prihodnje leto naj bi resorno ministrstvo potrdilo spremembe in dopolnitve prostorskega plana. To pa pomeni tudi možnosti za nove investicije. Kakšna so Vaša

pričakovanja na tem področju?

Župan F. Kekec: »Prostorski plan zaostaja. Pa ne po naši krivdi, ampak zaradi spremembe zakonodaje. Sprejeti prostorski načrt naj bi omogočil zidavo doma upokojenec in gradnjo stanovanjskega naselja okrog šole v Markovcih.«

Šolsko poslopje v Markovcih je montažne izdelave in ga že najeda zob časa. Ali je v dolgoročnem načrtu mogoče tudi gradnja nove šole in vrteca, ki bi se lahko postavila ob bok novi sodobni večnamenski dvorani?

Župan F. Kekec: »Trideset let stara šola - montažna še ni dotrajana, njena uporabnost in število učencev zadoščata potrebam za izvajanje vzgojno-izobraževalne dejavnosti. V naslednjih 10 do 15 letih sem prepričan, da občina Markovci (po sedanji oceni proračunov za naprej) lahko zgradi novo šolo in tudi vrtec. Z državno pomočjo pa še lažje.«

Kot župan aktivno sodelujete v Lokalni akcijski skupini (LAS) Bogastvo podeželja ob Dravi in v Slovenskih goricah. Na območju občine Markovci so se v sklopu LAS izvedli že trije projekti. K sodelovanju oziroma včlanitvi v LAS, ki deluje kot društvo, pa lahko povabiva tako društva kot tudi podjetja ali posameznike. Kako je s članarino? Kakšni projekti imajo prednost pri sofinanciranju in kdaj bo spet možnost za oddajo projektnih predlogov? Zlasti za društva bi bilo smiselno, da sodelujejo s svojimi projekti in pridobijo sofinancerski delež.

Župan F. Kekec: »LAS Bogastvo podeželja ob Dravi in Slovenskih goricah je ena izmed možnosti dodatnega financiranja iz Leader programa, malih projektov v razvoju podeželja. Člani LAS-a so lahko pravne in tudi fizične osebe. Pri nas smo lepo začeli s temi malimi projekti. Vabim k temu vsa naša društva, ki so lahko izvajalci teh malih projektov. Potrebne so le ideje.«

Pred nami so prazniki. Božič in novo leto. Kaj bi ob tej priložnosti zaželeli svojim sodelavcem, članom občinskega sveta, društvom in seveda vsem občanom?

Župan F. Kekec: »Najlepši del leta je pred nami. Minulo leto je bilo za marsikoga težko. Kakršno koli je bilo, bodimo zadovoljni. Novo je pred nami. Bogate izkušnje so lahko temelj za nove izzive. Vsem sodelavcem in občanom želim predvsem zdravja in zadovoljstva. Če bo zraven še malo sreče, bo novo leto lepše.«

MZ



Župan Franc Kekec

Foto: MZ

bili delo, so prizadeti. Mladi po končanem študiju pa dela ne dobijo. Po tej plati smo v občini prizadeti. Samo finančno stanje občine in investicije v občini niso prizadete. Pozitivno je celo to, da so, sedaj, ko je konkurenca večja, cene izvedbe del realnejše, kot so bile pred leti. Program investicij pa teče normalno dalje.«

Občina Markovci je med redkimi slovenskimi občinami, ki niso zadolžene. Kljub temu pa se je v 11-ih letih, odkar je bila ustanovljena samostojna lokalna skupnost, veliko postorilo, ne da bi se bilo treba zadolžiti.

Župan F. Kekec: »Po mojem je zadolževanje na občinskem in državnem nivoju zelo slabo gospodarjenje. V osnovi se investicije podražijo za najmanj 30 odstotkov. Če gre za projekte, ki se lahko izvajajo več let (kot je kanalizacija), zakaj bi se zadolževali. Tudi za projekte, ki ne vračajo sredstev (kot so dvorane ...) ni potrebna zadolžitev. V proračunu naj se sredstva zbirajo - ko jih je



Novozgrajena infrastruktura v Prvencih in Strelcih

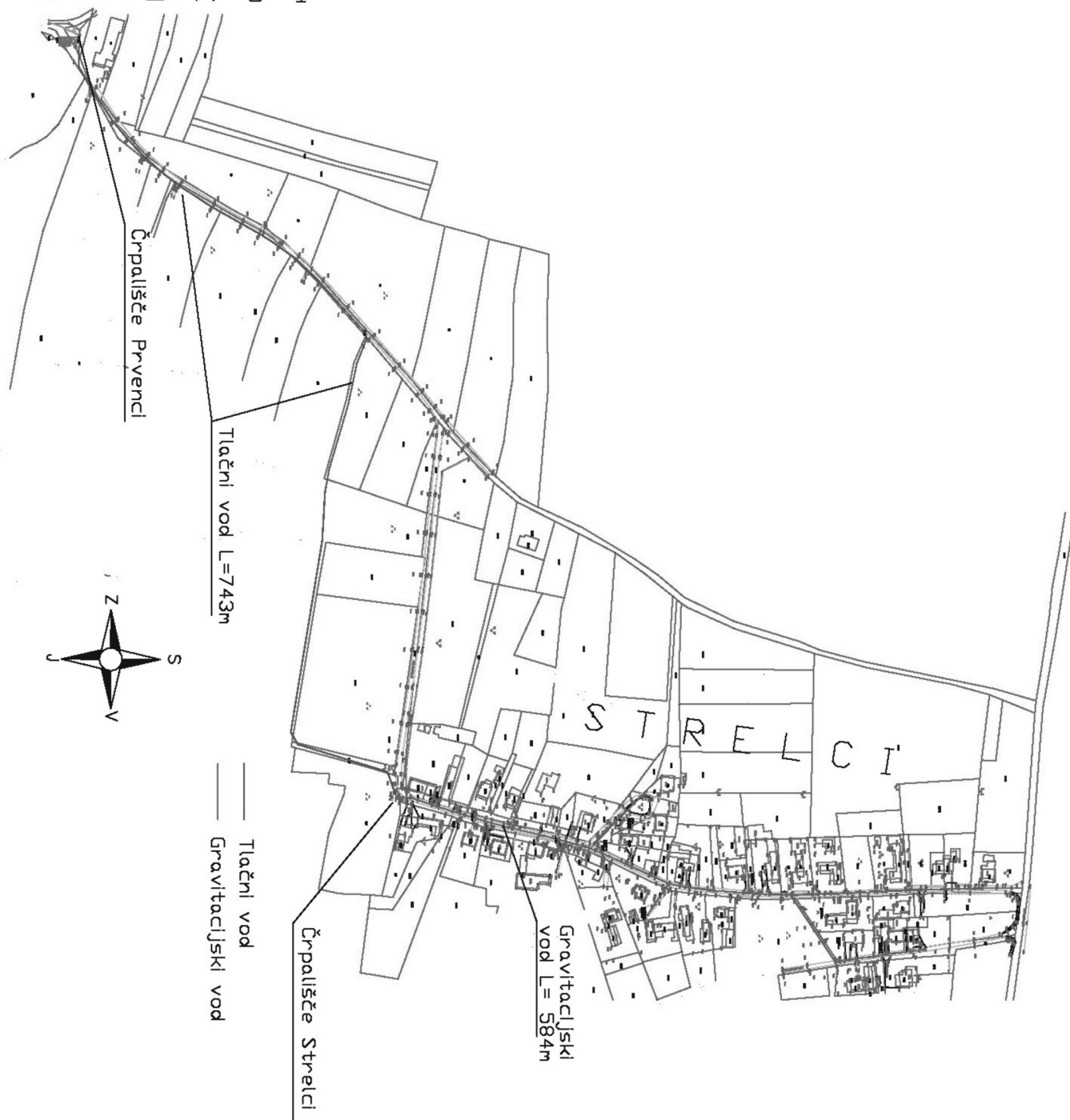
Izgradnja kanalizacijskega omrežja, kot tudi ostala spremljajoča infrastruktura (TK, elektrodistribucijsko omrežje in javna razsvetljava), v naseljih Prvenci in Strelci so v zaključni fazi.

V naselju Prvenci je izvedena nosilna plast asfaltne prevleke. Te dni pričakujemo asfaltiranje nosilne plasti tudi v naselju Strelci. Finalna - končna preplastitev asfaltne prevleke bo izvedena v spomladanskih mesecih naslednjega leta. Priključevanje uporabnikov na novozgrajeno elektrodistribucijsko omrežje že poteka. Te dni pričakujemo zagon črpališča v naselju Prvenci. Takoj po uspešno izvedenem poizkusnem zagonu črpališč bo možna priključitev uporabnikov tudi na kanalizacijsko omrežje (točen datum bo uporabnikom sporočen). Priključki TK omrežja so na parcelnih mejah uporabnikov. Po zagotovilih izvajalca del bo omrežje v celoti priključeno na optični kabel v prvih spomladanskih mesecih.

Dokončno se vaščani naselja Prvenci in Strelci poslavljajo tudi od lesenih drogov elektro omrežja in drogov za javno razsvetlavo, ki kazijo celotno naselje. Pričakujemo, da bodo vaščani omenjenih naselij božične in novoletne praznike dočakali v siju novozgrajene javne razsvetljave.

*Branko Zorko,
občinska uprava*

P R V E N C I





Sprejet proračun za leto 2010

Od zadnjega poročanja so se zvrstile kar tri redne seje občinskega sveta.

21. redna seja je bila 15. oktobra letos s kar 13 točkami dnevnega reda. Najprej so svetniki sprejeli Odlok o spremembi odloka o proračunu občine Markovci za leto 2009 - II. rebalans proračuna. Za tem so sklenili, da občina nadaljuje s postopkom komasacije kmetijskih zemljišč »Markovci - polje«. Sprejeli so tudi spremembo, oziroma dopolnitev programa prodaje občinskega finančnega in stvarnega premoženja za leto 2009 in sklepe o sami prodaji oziroma ustanovitvi služnosti. In sicer za: prodajo nepremičnine v k.o. Zabovci za potrebe širitve oziroma ureditve t.i. »črne točke« za potrebe Direkcije RS za ceste; prodajo nepremičnine v k.o. Zabovci (Mihelova domačija) po metodi javnega zbiranja ponudb in pripadajočih kmetijskih zemljišč na podlagi neposrednih pogodb zainteresiranim kupcem, sedanjim najemnikom, seveda v skladu z zakonom, ki ureja kmetijska zemljišča - ponudba na oglasni deski UE Ptuj; prodajo nepremičnine v k.o. Prvenci zainteresiranemu kupcu, ki že sedaj nepremičnino uporablja; ustanovitev služnosti na nepremičnini v k.o. Prvenci za izgradnjo nizkonapetostnega kablovoda v korist Elektro Maribor d.d. ter ustanovitev služnostne pravice na občinski nepremičnini v k.o. Stojnci. Prav tako so občinski svetniki sklenili, da se

nepremičnine v k.o. Stojnci (na novo odmerjena cesta - pot v Sigetu do Petrovičevih), ki so jo lastniki občini podarili, preda v javno dobro. Nepremičnina v k.o. Zabovci (kmetijsko zemljišče) se odda v najem za obdobje petih let z neposredno pogodbo dosedanjemu najemniku oz. njegovemu pravnemu nasledniku Mikša Draganu.

Sprejeli so tudi nove cene za programa v markovskem vrtcu. Tako je cena od 1. 11. 2009 za 10-urno varstvo za prvo starostno skupino (od 1 do 3 let) 466,30 €/mesec in za drugo starostno skupino (od 3 do 6 let) 296,05 €/mesec.

Pred samim koncem seje je predstavnik inštituta Lex-localis predstavil analizo organiziranosti lokalnih gospodarskih javnih služb v občini Markovci, predlog spremembe občinskega statuta in odloka o gospodarskih javnih službah glede na zahteve spremenjene evropske in državne zakonodaje.

5. novembra letos je bila 22. redna seja občinskega sveta. Svetniki so na začetku sprejeli Odlok o spremembi odloka o proračunu Občine Markovci za leto 2009 - rebalans III. Zatem so uskladili in dali v javno razpravo predlog Odloka o proračunu občine Markovci za leto 2010. V prvi obravnavi so sprejeli tudi predlog sprememb statuta občine, prav tako pa v prvi obravnavi tudi predlog Odloka o gospodarskih javnih službah. V prvi obravnavi je bil sprejet tudi poslovnik občinskega sveta.

23. seja je bila 3. decembra 2009. Osrednja točka dnevnega reda je bila sprejem proračuna za leto 2010, ki so ga svetniki brez pripomb sprejeli, saj župan v času javne razprave ni prejel nobenega amandmaja, ki bi narekoval morebitno spremembo proračuna. V drugi obravnavi oziroma dokončno so svetniki sprejeli spremembe občinskega statuta, poslovnika občinskega sveta in Odlok o gospodarskih javnih službah. Spremenili oziroma dopolnili so tudi Letni program prodaje občinskega finančnega in stvarnega premoženja za leto 2009 in sklepe o sami prodaji oziroma ustanovitvi služnosti, in sicer za ustanovitev služnosti za izgradnjo in vzdrževanje nizkonapetostnih priključkov na nepremičninah v k.o. Prvenci v korist Elektro Maribor d.d.. Sklenili so tudi, da se nepremičnina v k.o. Zabovci odda v najem za obdobje petih let na podlagi neposredne pogodbe.

Sklenili pa so tudi, da občina Markovci pristopi k ustanovitvi interesne zveze občin za podelitev koncesije za opravljanje gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo na območju Spodnjega Podravja.

Seveda so bila na vseh sejah postavljena tudi različna vprašanja in dane mnoge pobude, ki jih v upravi uresničujemo.

MBK,
občinska uprava

Vsem lastnikom in posestnikom zemljišč!

Inšpekcija Skupne občinske uprave Ptuj preventivno obvešča lastnike in posestnike zemljišč na spremembo Zakona o varstvu okolja, ki se je korenito spremenil v določbah v primeru nezakonito odloženih odpadkov, saj bo inšpekcija začela poostreno izvajati določbe omenjenega zakona.

V Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja (Ur. l. RS, št. 70/08) je dodan k osnovnemu zakonu o varstvu okolja novi 157. a člen, ki določa, da mora lastnik oziroma upravljavec zemljišča, na čigar zemljišču se nahajajo odpadki, ne glede na to, kako so prispeli na zemljišče, te odpadke odstraniti sam na lastne stroške. Če se ugotovi povzročitelj odlaganja odpadkov, lahko lastnik ali upravljavec zemljišča terjati povračilo stroškov odstranitve odpadkov od povzročitelja. V kolikor lastnik zemljišča tega ne stori sam, mu odstranitev odpadkov naloži pristojni inšpektor, in sicer občinski inšpektor za odstranitev komunalnih odpadkov oziroma inšpektor za okolje za ostale odpadke.

Stroške odstranitve plača lastnik ali upra-

vljavec zemljišča, ki pa jih lahko terja od povzročitelja odlaganja odpadkov.

mag. Olga Fekonja,
Skupna občinska uprava



Lastniki, oziroma upravljavci, zemljišč (njiv, travnikov, gozdov), na čigar zemljiščih se nahajajo odpadki, bodo le-te morali po novem odstraniti sami in na lastne stroške.

Foto: arhiv



Lokalna akcijska skupina na Češkem

20. in 21. novembra smo se na vabilo Lokalne akcijske skupine (LAS) Haloze udeležili ekskurzije na Češko. Ogledali smo si primere dobre prakse, ekskurzije pa smo se udeležili predstavniki Lokalnih akcijskih skupin Haloze ter Bogastvo podeželja ob Dravi in v Slovenskih goricah.

Na Češkem smo si ogledali dve primerljivi lokalni akcijski skupini. Češka je namreč primerljiva s Slovenijo, saj smo se v istem času pridružili Evropski uniji. Pri dejavnostih LAS gre za sofinanciranje manjših projektov za razvoj podeželja iz evropskih skla-

dov programa Leader. Čehi so s tem programom začeli istočasno kot Slovenija, imajo pa prav tako enake težave kot mi. Glede na to, kakšne projekte smo videli na Češkem, imam občutek, da so kar uspešni in da je nabor njihovih projektov kar velik. Posebnost Češke, česar ne moremo primerjati s Slovenijo, pa je njihovo število občin; imajo jih čez 3000, nekatere imajo celo manj kot sto prebivalcev. Naša skupina je obiskala občino s samo 80 prebivalci!

Na Češkem smo videli projekte, ki so predvsem namenjeni ohranjanju podeželja, ohranjanju zdravega okolja, starih obrti, pre-

delavi sadja, imajo pa tudi projekte za ekoturizem.

V občini Markovci smo v dveh letih v sklopu LAS izvedli tri projekte s pomočjo sofinanciranja iz programa Leader. Vsi trije so primerljivi s tistimi, ki smo jih videli na Češkem. Z našimi projekti preko LAS se upravičeno lahko pohvalimo, saj imajo velik odziv v našem prostoru. Prvi projekt je Ureditev vaških centrov (vreden 36.000 evrov), v sklopu katerega je izdelana vizija, kako prostorsko urejati naše vasi, da bodo urbanistično čim lepše urejene. Naslednji projekt je Ureditev ribnika v športnem parku Zabovci, katerega vrednost znaša 40.000 evrov. Projekt je zaključen in je odlična dopolnitev športnega parka v Zabovcih. Tretji projekt je etnološke narave - Košnja na stari način v Novi vasi. Projekt je zelo široko zasnovan in pomeni ohranjanje običaja košnje, kot so to na tem območju počeli pred desetletji. Pomembno pa je tudi to, da ob košnji želimo ohraniti še nekatere druge običaje, ki so to opravilo spremljali: klepanje kos, prevoz z ladjami čez Dravo in drugo. Pri tem projektu še posebej pride do izraza rek: »Z ljudmi, za ljudi«. Projekt je prijavi in izvajalo Konjensko društvo Nova vas; pri projektu pa sodelujejo vsi vaščani. Za ohranjanje avtohtone kulinarike so v prizidku vaše dvorane v Novi vasi uredili tudi kmečko peč, v kateri spečejo okusne gibanice in odlični domači kruh.

Želim, da bi z novimi drobnimi projekti ohranili še kakšno dejavnost v občini, pa četudi z lastnimi sredstvi. Sredstva iz programa Leader pa so prav tako dobrodošla. Seveda pa potrebujemo tudi ideje!

Župan Franc Kekec



S predstavitve projektov Lokalne akcijske skupine Bogastvo podeželja ob Dravi in Slovenskih goricah. Od leve: Branko Zorko, dr. Vladimir Korošec, župan Franc Kekec in Peter Pribožič.

Foto: MZ

Ločevanje odpadkov tudi na pokopališčih

Ravnanje z odpadki se venomer spreminja. Tako je država sprejela še ustrezno zakonodajo za področje ravnanja z odpadki, ki nastajajo na pokopališčih.

To pomeni, da lahko obiskovalci pokopališč s spoštovanjem navodil, ustrezno označenih zabojnikov in razvrščanjem odpadkov ohranimo stroške upravljanja pokopališč v sedanjih mejah. V nasprotnem primeru se nam lahko ti povečajo. Predpis se izvaja na celotnem območju države, tako da nam ne bo težko ločevati odpadkov, ali bomo na svojem ali katerem drugem pokopališču.

Datum začetka izvajanja veljavnega predpisa, s katerim je potrebno urediti ločeno zbiranje odpadkov na pokopališču, je 1. januar 2010. Vsekakor bo potrebno posebej zbirati in predajati sveče, zelene, gradbene in ostale odpadke, za kar je potreben sistem ločevanja na izvoru. Slednjega pa zagotavlja upravljavec pokopališča. Sveče morajo biti čiste, brez drugih primesi (zemlje, cvetja ...), torej skladno z Uredbo o ravnanju z odpadnimi nagrobnimi svečami. Sveče bomo odlagali v mrežaste posode s PVC vrečami, ki jih bo upravljavec predal izvajalcu javne službe. Za to vrsto odpadkov nastanejo samo stroški prevoza.

Prav tako bo potrebno posebej zbirati zeleni del odpadkov z grobov in vzdrževanja pokopališča. Te odpadke boste odlagali v obstoječi zabojnik brez gradbenih ali drugih odpadkov (lončkov, plastičnih vrečk in gajbic).

Nadalje nastajajo na območju pokopališč tudi gradbeni odpadki, ki jih je potrebno izločiti na izvoru in jih predati izvajalcu javne službe ali direktno predelovalcem. Celotne stroške teh odpadkov nosi povzročitelj.

Kot zadnja vrsta odpadkov, ki nastajajo na pokopališčih, so ostali odpadki. Za to vrsto odpadkov bodo nameščene tipske posode.

Izvajanje predpisov je obveza, ki jo bomo izpolnili samo s skupnim sodelovanjem, kajti drugače se bodo povečali stroški, le-te pa plačajo vedno uporabniki!

Franc Merc, Čisto mesto Ptuj



Evropska sredstva kot rešitev iz krize

Kmetovalcem, podjetnikom in občanom posameznikom je treba omogočiti čim učinkovitejše črpanje evropskih sredstev.

V iniciativni skupini Zares si prizadevamo za ustanovitev svetovalne pisarne, ki bo delovala v okviru občine in katere osnovne naloge bodo: svetovanje posameznikom v zvezi s prijavi na razpise in pomoč pri pripravi razpisne dokumentacije ter priprava prijav za razpisana sredstva iz evropskih strukturnih skladov za občino, društva in druge lokalne skupnosti.

Podeželska območja pokrivajo približno 91 % ozemlja Evropske unije in na njih živi več kot 56 % prebivalstva iz 27 držav članic. Mnoga podeželska območja se srečujejo s pomembnimi izzivi. Nekatera kmetijska in gozdarska podjetja še vedno niso dovolj konkurenčna, na splošno je povprečni dohodek nižji na podeželju kot v mestih, manj je znanja in veščin, manj razvit pa je tudi storitveni sektor.

Posamezne države članice ne izvajajo neodvisnih politik razvoja podeželja, ampak ima Unija skupno politiko razvoja podeželja, ki pa vseeno daje veliko pristojnosti posameznim državam članicam in regijam. Evropska Unija si je za programsko obdobje 2007-2013 v okviru politike razvoja podeželja načrtala predvsem tri smernice, in sicer (1) izboljšanje konkurenčnosti kmetijskega in gozdarskega sektorja, (2) izboljšanje okolja in podeželja ter (3) izboljšanje kakovosti življenja na podeželskih območjih in spodbujanje gospodarskih dejavnosti.

Lokalne skupnosti, podjetniki, kmetovalci in v nekaterih primerih občani posamezniki

lahko v okviru razpisov, ki jih izdajo bodisi posamezna ministrstva bodisi skupni organ upravljanja evropske kohezijske politike (Služba vlade RS za lokalno samoupravo in regionalno politiko), kandidirajo za razpisana evropska sredstva. Že sam postopek kandidiranja, ki zajema pripravo razpisne dokumentacije, predvsem pa kasnejše izvajanje začrtanih nalog v okviru posameznega projekta, z administrativnega vidika predstavlja dokaj zapleten postopek. Prav zato bi bilo smiselno, da bi v okviru vsake občine delovala projektna pisarna, katere naloge bi zajemale pripravo razpisne dokumentacije in kasnejše izvajanje projektov za lokalno skupnost na eni strani ter svetovanje in pomoč pri prijavi na razpise za podjetnike, kmetovalce in druge upravičence, ki želijo kandidirati za razpisana sredstva, pa sami nimajo ustreznega znanja ali izkušenj. Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR) je finančni instrument evropske kohezijske politike za obdobje 2007-2013 in skupaj z Evropskim socialnim skladom (ESS) sodi v okvir Strukturnih skladov.

Namen Evropskega sklada za regionalni razvoj je pomoč pri odpravljanju največjih razvojnih neravnovesij v regijah Skupnosti. Gre za regije z najbolj omejenimi razvojnimi možnostmi, kot so podeželska območja, manj razvite industrijske regije, območja z geografskimi in naravnimi ovirami (npr. gorata območja), redko poseljena območja in mejne regije. Med prednostnimi nalogami za takšna območja so zlasti krepitev konkurenčnosti in inovativnosti, ustvarjanje novih in ohranjanje obstoječih delovnih mest ter zagotavljanje trajnostnega razvoja

(npr. preko sredstev za nakup naprednejših tehnologij, opreme ali kmetijske mehanizacije).

Evropski socialni sklad je bil ustanovljen z namenom zmanjševanja razlik v bogastvu in življenjskih standardih ter spodbujanja gospodarske in socialne skladnosti. Med prednostnimi nalogami ESS je investiranje v človeški kapital, ustvarjanje delovnih mest, spodbujanje zaposlenosti in zaposljivosti ter krepitev inovativnosti. Trenutno se več kot 200 milijonov delavcev v Evropi sooča z zahtevami po novih znanjih in spretnostih, povečano uporabo računalniške tehnologije v delovnih procesih, trg dela pa bremenijo med drugim tudi težave mladih pri iskanju prve zaposlitve, staranje evropskega prebivalstva ipd. ESS predstavlja glavni element Strategije EU za rast in delovna mesta, z glavnim ciljem izboljševanja kakovosti življenja državljanov EU, tako da se jim nudi boljše znanje skozi izobraževanja in usposabljanja ter posledično tudi boljše možnosti za zaposlitev. Pri tem je posebna pozornost namenjena invalidnim osebam, migrantom, manjšinam in drugim marginalnim skupinam, ki se težje vključujejo na trg dela. V programskem obdobju 2007-2013 bo iz omenjenega sklada državam članicam EU in regijam na voljo približno 75 milijard evrov.

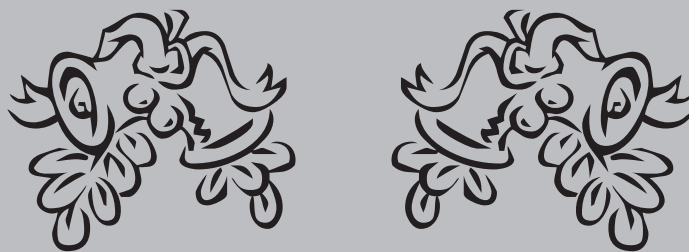
Več informacij o izvajanju evropske kohezijske politike najdete na spletni strani www.Euskadi.si.

*Iniciativna skupina
Zares Markovci*



SLS, občinski odbor Markovci, želi vsem svojim članom ter občanom vesel božič ter srečno, zdravo in uspehov polno novo leto 2010.

Naj vam tihe želje prinesejo vse uspehe!



Občinski odbor SDS Markovci

Vsem članicam, članom, simpatizerjem in občanom želimo lepe in blagoslovljene božične praznike, v novem letu 2010 pa veliko zdravja, sreče in osebnega zadovoljstva.

*Ivan Golob,
predsednik IO SDS Markovci*



Občinski odbor LDS Markovci v letu 2009

Občinski odbor (OO) LDS Markovci se je v letu 2009 sestal na treh rednih sejah, na katerih je obravnaval politično in gospodarsko stanje države in domače občine.

Analiziral je tudi uspeh parlamentarnih volitev v letu 2008. Rezultat na občinski ravni je bil v okvirjih državnega, kar je odbor ocenil kot pozitivno in zavezujoče za nadaljnje aktivnosti odbora. Član Sveta LDS Slovenije, Milan Gabrovec, je prisotne seznanil tudi z dogajanjem, aktivnostmi in stanjem v vrstah LDS na nivoju države.

V občini Markovci je veliko članov oziroma simpatizerjev stranke LDS, zato je bilo v petek, 5. junija 2009, v gostišču Palaska organizirano letno srečanje članov in simpati-

zerjev. Ker so mladi naša bodočnost, se je na tem srečanju izvolilo in potrdilo novo vodstvo Mladih liberalnih demokratov (MLD). Po uradnem delu smo večer preživeli v prijetnem druženju.

V mesecu novembru je občinski odbor na svoji redni seji razpravljal tudi o lokalnih volitvah 2010 in sklenil ter potrdil kandidata za župana iz svojih vrst. Obravnaval je tudi predlog o spremembi volilnih enot, s katerim se načelno strinja, vendar ne na račun manjšanja števila občinskih svetnikov iz posameznih vasi v občini, saj je treba poskrbeti, da bodo predstavniki različnih vasi čim bolj enakomerno zastopani. MLD se je zavezal, da bo aktivno sodeloval v projektih

oziroma akcijah v naslednjem letu, predvsem pa pomagal pri nalogah, ki bodo potekale v zvezi z lokalnimi volitvami 2010. Prvo srečanje članov in simpatizerjev LDS v novem letu načrtujemo že v mesecu januarju.

Občinski odbor (OO) LDS Markovci pa vabi vse, ki bi želeli sodelovati na političnem in družbenem področju v občini Markovci, ali pa se samo družiti z isto mislečimi, da se lahko pridružijo kot člani ali pa kot simpatizerji.

*Sekretar OO LDS Markovci
Roman Vnuk*

Nova Slovenija Markovci: blizu ljudem

Smo v najlepšem času leta, v času, ko se vsi radi oziramo na dosežke odhajajočih mesecev. Seveda vsi radi omenjamo uspehe, se hvalimo z rezultati, katerih zasluge morda niso samo moje, pač pa večina od skupine sodelavcev, prijateljev, ki jih družijo skupni cilji.

Svetniška skupina Nove Slovenije sledi svoji začrtani poti, ki si jo je zadala ob izvolitvi. To je prisluhniti vaškim odborom pri

vseh odločitvah razvoja vasi, vzpodbujati enakomeren razvoj vseh vasi in čim manj obremenjevati občane s prispevki (komunalni prispevek, priključnina na kanalizacijo, obvezne in izbirne gospodarske javne službe). Vse naštetje je bilo naše osnovno vodilo pri odločanju. Vedno iščemo primerne razmerje med vzdržnostjo proračuna in obremenitvami občanov. Za razvoj in izzive časa so potrebni ljudje, ki mislijo tudi na

druge in ne le na lastne interese. S takim delom želimo nadaljevati tudi zadnje leto našega mandata.

Želim nam, da bi nas sedanji čas napolnil z novo energijo za prihodnje naloge v korist vseh nas. Vsem občanom želimo vse dobro v letu, ki prihaja.

*Predsednik NSi Markovci
Franc Rožanc*

Vas Zabovci

V letu 2009 smo vaščani Zabovcev aktivno sodelovali na različnih področjih družbenega pomena. Naštetjem naj nekaj najbolj odmevnih.

Potekala so zaključna dela izgradnje kanalizacije skozi vas, pri katerih je prišlo do zapletov, ki pa smo jih z dobro voljo vaščanov in občine Markovci tudi ugodno rešili. V februarju je skozi našo vas potekala pustna povorka, na kateri so sodelovala tudi naša društva in skupine. V marcu smo počastili materinski dan v gasilskem domu Zabovci, kjer so aktivno sodelovale naše sovaščanke, ki so članice Društva podeželskih žena občine Markovci. 25. junija smo praznovali že tradicionalni praznik vasi pri lipi na Gorci. Priredili smo kulturni program, na katerem so nastopali pevci pod vodstvom Jožeta Cigule in naši otroci s skečem o starih običajih na vasi. Ob tej priliki smo blagoslovili tudi na novo urejen »Matekov križ« ob glavni cesti. Po končanem programu pa smo se družili in veselili do večernih ur. V juliju smo se udeležili tradicionalne Žetve v Prvencih, avgusta pa je društvo Korant klub Razjamik iz Zabovcev na jezeru ob športnem parku organiziralo rancarijo. Pod okriljem vaškega odbora in s pomočjo športno-rekreacijskega društva Zabovci so v avgustu potekale vaške igre, v sklopu teh iger pa je

bilo prvič organizirano tudi tekmovanje ribičev iz Zabovcev za Ribiški pokal vasi.

Marsikaj je bilo postorjeno, marsikje smo sodelovali in tudi v naslednjem letu nam ne bo zmanjkalo motivov in želja, da sodelujemo še bolj, da se družimo še več kot doslej in da bomo storili vsi prav vse za boljše počutje vseh nas, ki živimo v Zabovcih.

Zahvalil bi se rad vsem vaščanom, vsem društvom v Zabovcih, vsem članom vaškega odbora in na koncu tudi občini Markovci za pomoč in sodelovanje v letu 2009.

*Predsednik vaškega odbora Zabovci
Roman Vnuk*



Vaške igre

Foto: Roman Vnuk



Stari bomo pet let, a že delamo velike korake!

Ko se bliža konec koledarskega leta, si vedno rečemo, da je leto prehitro minilo, saj smo imeli v društvu veliko načrtov in želja, ki smo jih poskusili realizirati, vendar nam je za nekatere zmanjkalo časa, druge pa smo izpeljali nad pričakovanji.

Ker je leto skorajda mimo, je potrebno z njim zaključiti in si zadati nove načrte za prihodnje leto, v katerem lahko dokončamo vse, česar nismo uspeli postoriti v minulem, in odpremo nova poglavja ter izzive.

Ker je naše društvo najbolj aktivno v času pusta, delujemo namreč na področju etnografije, se naše priprave za naslednje leto pričnejo navadno v začetku decembra. Tako je bilo tudi v prejšnjem letu, saj smo v mesecu decembru pričeli s pripravami na pust 2009. Predvsem je potrebno porazdeliti delo in obveznosti posameznih članov, da lahko projekte izpeljemo v predvidenem roku.

Prvo aktivno srečanje imamo člani korantov vsako leto na svečnico, ko se tradicionalno že nekaj let zberemo, nato pa ob polnoči z zvonjenjem zvoncev oznamimo čas pusta v Borovcih in naših krajih. Letos se je prireditve razširila tudi na občinsko raven v organizaciji Etnografskega društva Markovci, za kar smo si vsi člani našega društva že dolgo prizadevali, saj smo mnenja, da ima korant v Markovcih posebno vlogo in bi kot takšen ter vse prireditve okrog fašenka moral imeti

svoje mesto prav v Markovcih. Za naslednje leto samo upamo, da se nam bodo priključili koranti iz ostalih vasi, kateri letos niso sodelovali pri tem starem običaju.

Teden dni kasneje se je 18 članov korantov na povabilo organizatorja udeležilo karnevala v Münchnu, kjer smo bili letos že drugi. Povabilo je veljalo tudi za karnevalsko skupino, ki jo v Borovcih organiziramo vsako leto, vendar zaradi finančnih stroškov gostovanje karnevalske skupine ni bilo izvedljivo. Prav tako se nismo udeležili povabila v nemški Olching in avstrijski Knittelfeld, kjer smo gostovali že leto prej. Doma in v naši okolici pa smo se udeležili karnevalov in fašenkov v naši občini in tistih, ki jih prirejajo sosednje občine.

V mesecu maju se je 56 članov odpravilo na poučno ekskurzijo v Budimpešto, kjer smo si ogledali mnoge zgodovinske in etnografske znamenitosti. Ker je ekskurzija trajala samo en dan, je bilo tudi dokaj naporno, vendar smo bili vsi dobro razpoloženi.

Pravi izziv pa je bilo petdnevno gostovanje na Sardiniji, ki se ga je udeležilo nekaj naših članov s še ostalimi člani in društvi iz občine Markovci, in sicer na povabilo turističnega društva Markovci, ki je bilo tudi organizator gostovanja. Ker je bilo gostovanje v mesecu avgustu, so temperature bile krepko nad 30 stopinj Celzija, kar je za člane, ki so predstavljali korante, bil pravi izziv, na katerega se

je bilo potrebno kar dobro pripraviti. Predvsem z zalogami vode, saj so bili člani v korantijah dobre tri ure.

V letu 2007 smo navezali stike z NEG - Naren Europäische Gemeinschaft. Letos septembra sva se na povabilo omenjene zveze dva člana našega društva udeležila letnega srečanja Evropskih pustnih društev in mest (občin), ki sodelujejo v tem združenju. Srečanje oziroma konferenca je bila v Avstriji. Trajala je pet dni, vendar zaradi pomanjkanja časa nismo bili prisotni vseh pet dni. Zato so nam člani združenja na kratko predstavili naloge in način delovanja, mi pa smo jim predstavili običaje in pustne like v naši občini. Srečanje je bilo tudi priložnost za vzpostavitev novih kontaktov in poznanstev, saj smo prejeli povabila za sodelovanje z drugimi evropskimi mesti iz več različnih evropskih držav. Prav tako smo dobili povabilo, da kot gostje sodelujemo na konferenci in zaključku leta predsednikov NEG posameznih evropskih držav, ki je bilo 7. decembra v Kölnu. Skoraj vsa društva, ki sodelujejo pri tem združenju, delujejo na ravni občin. Tako jim potem zveza preko evropskih razpisov ponuja različne možnosti financiranja. Ker žal še ne delujemo skupno na ravni občine, smo se za povabilo zahvalili in tokrat odpovedali obisk, vendar bomo še naprej, tako kot do sedaj, sodelovali s posameznimi društvi.



Veselo druženje Borovčanov

Foto: arhiv



V kolikor bi občina Markovci imela interes za sodelovanje, bi bil to dodaten vir prihodka za društva v občini, vendar bi se potem tudi spremenilo delovanje društev, saj pogoji sodelovanja v NEG zvezi zahtevajo določeno obliko sodelovanja. Pri tem pa se postavlja vprašanje, če so društva tega zmožna in če si tega želijo.

Prav tako smo bili člani Etnografskega društva Borovci aktivni na drugih lokalnih prireditvah, ki jih prirejajo sosednja društva v naši občini, saj smo v letu 2009 s 115 člani sodelovali na različnih prireditvah.

Ker se društvo v 80 odstotkih financira z lastnimi sredstvi in s sredstvi sponzorjev, smo zelo omejeni v našem delovanju. Ostalih 20 odstotkov sredstev dobimo od občine glede na pogoj, koliko si aktiven v prejšnjem letu. Naj omenim, da je delovanje na po-

dročju etnografije ocenjeno z zelo majhnim številom točk, zato je tudi znesek, ki ga prejmemo, manjši.

Ob izteku leta 2009 bi se zahvalil vsem članom, ki s svojim prostovoljnim delom omogočajo, da preživimo marsikatero veselo uro skupaj, prav tako vsem sponzorjem in donatorjem v letu 2009, ki imajo razumevanje za naše delovanje in nam namenijo finančno pomoč v teh težkih časih, ko je prihodnost negotova.

Ker je bilo lani tudi nekaj kritike na račun delovanja društva, bi prosil tiste, ki niso zadovoljni, da v bodoče pridejo na sestanke in tam izrazijo svoje mnenje. V kolikor je kritika upravičena, si bomo vsi člani prizadevali, da jo odpravimo. Vse ostalo govorjenje, ki vsekakor ni v prid nikomur in ni konstruktivno, pa tudi nima drugega namena kot

izpodkopavati delovanje društva. Vsi člani, ki redno ali vsaj občasno obiskujejo sestanke, so seznanjeni s financiranjem sekcije koranti in karnevalske skupine. Zato še enkrat za vse, ki se vedno znova spotaknejo ob to zadevo, ker ne razumejo, ali pa ker nočejo razumeti: denarne nagrade, ki jih dobi karnevalska skupina in tudi vsi ostali prihodki, ki jih ima karnevalska skupina, ostanejo karnevalski skupini za njeno delovanje. Sekcija koranti pa se financira s svojimi sredstvi, kar je tudi razvidno v vseh finančnih poročilih.

Za leto 2010 pa vsem članom, sponzorjem, simpatizerjem društva, vsem, ki so nam kakorkoli pomagali, ter občanom občine Markovci želim srečno, zdravo in zadovoljstva polno leto!

Janez Bezjak

Prvo srečanje obrtnikov in podjetnikov naše občine

Člani Turističnega društva (TD) občine Markovci smo v začetku novembra poslali obvestila o prvem srečanju na okrog 200 naslovov obrtnikov in podjetnikov, ki delujejo na območju občine Markovci. V naslednjem tednu so člani društva obrtnike in podjetnike obiskali tudi osebno in jih povabili na srečanje. Našemu povabilu se je odzvalo 59 obrtnikov oziroma podjetnikov, ki so se prijetnega druženja v prostorih vaško-gasilskega doma v Novi vasi udeležili 21. novembra.

Časi recesije in ekonomske krize so verjetno tudi vzrok za nekoliko manjše število udeležencev, kljub temu pa smo vsi, ki smo bili tega večera prisotni, bili enotni, da bomo naslednje leto to srečanje ponovili. Res je, da imamo vedno manj časa, vendar spodobi se, da tudi svoje najbližje in prijatelje povabimo in z njimi preživimo vsaj nekaj trenutkov brez nekkih stresov in napetosti, se sprostimo in razveselimo.

Člani društva smo na dan srečanja pripravili čudovito dvorano v Novi vasi - pripravljali smo mize, pogrinjke, polirali kozarce in pripravljali vse, da bo dvorana čim lepše pripravljena. Vsak udeleženec je imel rezervirano svoje mesto. Ob prihodu smo jih sprejeli s kozarcem penecnega vina ali soka, nato pa povabili k mizi. Sledil je kratki pozdravni nagovor organizatorjev in podžupana Zvonka Črešnika. Po nagovoru so nastopili še člani MoPZ Markovci, ki so s svojim ubranim petjem, tako kot vedno, navdušili vse navzoče, za kar se jim tudi s tega mesta zahvaljujem.

Sledila je večerja, ki smo jo postregli člani Turističnega društva občine Markovci sami, naša je bila tudi skrb za strežbo pijač. Hrano je pripravilo osebje Gostilne Ambiente iz Zabovcev.

Med prireditvijo smo v dvorani gostili tudi barmansko skupino »Leteče flašek«, kar je bilo tudi obljubljen presenečenje za naše goste. Barman Aleš Petek z Bleda je šestkratni državni prvak v pripravi cocktailov in lanskoletni zmagovalec državnega prvenstva. Cocktail je bil tudi sestavni del večerje, ki smo jo ponudili našim gostom. Po večerji, in tudi vmes, se je predstavila še skupina Gitano band, ki je vse navzoče zabavala do poznih večernih oziroma ranih jutranjih ur. Ko smo člani društva opazovali naše goste, kako so se zabavali, je bilo verjetno to večje veselje za nas, ki smo v začetku malo skeptično šli v pripravo te prireditve. Veliko veselje za tistega, ki neko prireditev pripravlja je, ko ti nekdo od navzočih reče: »Deset let je bilo potrebnih, da je nekdo poskušal združiti nas obrtnike in podjetnike ter nam pripravil neko družabno srečanje. Glejte, da boste to nadaljevali.«

Člani TD smo v letošnje prvo srečanje šli sicer z malo zadržka, ker so bile prijave na meji tistega, kar smo mi imeli za ekonomsko upravičeno.

Veliko več kot to, pa nam pomeni dejstvo, da smo dali našim obrtnikom in podjetnikom vedeti, da smo člani društva že večkrat naredili kakšno prireditev, ki nam ni prinesla nekega dohodka, kljub temu pa vztrajamo pri takšnih projektih, saj vemo, da nam tudi naši obrtniki in podjetniki takrat, ko jih potrebujemo, stojijo ob strani. Upamo, da bo tako še naprej.

Vsem tistim, ki so letos bili skeptični, kako bo srečanje izpadlo, pa sporočamo, da bo srečanje naslednje leto ponovno organiziralo naše društvo in jih že lepo povabimo, da se nam pridružijo.

Franc Brodnjak

Poškodbe v športu in pri prometnih nezgodah

V četrtek, 29. oktobra, je Občinska organizacija Rdečega križa (OO RK) Markovci povabila v goste priznanega ptujskega kirurga dr. Darka Jazbeca, ki se je našemu vabilu z veseljem odzval.

Čeprav slušateljev ni bilo veliko, je večer kljub temu bil izredno zanimiv in sproščen, kajti dr. Jazbec se ni poslužil današnje računalniške tehnike, ampak je izbral preprosto

poljudno pojmovanje o poškodbah, ki so pogoste v športu in poškodbah, ki so posledice prometnih nesreč. Predstavil nam je, kako reagirati v takih primerih, seznanil pa nas je tudi s postopki operacij pri nekaterih poškodbah. Predvsem so to poškodbe kolenskih vezi in meniskusa, izpahi in zvini, različne poškodbe hrbtenice, zlomi...

Predstavil nam je tudi delovanje ptujске bol-

nišnice, kjer zraven standardnih oddelkov že dve leti uspešno deluje ortopedija, od letos pa tudi oddelek za podaljšano bivanje. Okulistika pa uspešno deluje že nekaj let.

Dr. Jazbec se nam je velikodušno ponudil, da če bo interes ljudi, še lahko pride v goste. Tako vas naprošamo, da nam posredujete informacije, ali naj pripravimo predavanje še po novem letu.

Marija Prelog



Moj december pred 19 leti, ali kako sem se motila!

V dneh slovenske nogometne evforije, zlasti pa v prvih dneh po zmagi Slovenije, sem imela, milo rečeno, neprijeten občutek ob skandiranju »Kdor ne skače, ni Slovenc!« Seveda, bila sem navdušena! 1:0 za Slovenijo.

Že dolgo pa me moti slogan slovenskih navijačev. Ob številnih odličnih uspehih slovenskih športnikov nisem nikdar skakala, pa vendar mi ne more nihče dokazati, da zato nisem Slovenka. Pripadnost svojemu narodu in domovini pa lahko izražamo na tisoč in en način. Jaz sem ga takole: V decembrskih dneh pred devetnajstimi leti, sem sama, samcata, takrat še na pisalni stroj, pisala volilne imenike in vabila ter pripravljala drugo dokumentacijo za plebiscit, drugi za nas Slovence. Prvi je bil, kot vemo, leta 1920. Tokrat je šlo zares, za samostojno, neodvisno Slovenijo. 23. decembra 1990 je bil plebiscit, izid glasovanja pa pričakovan, saj je bilo kar 88 odstotkov državljanov, ki so se udeležili glasovanja - »ZA« - za samostojno Slovenijo. Začela se je trnova pot za priznanje, začela pa se je tudi pravljica o najlepši in najuspešnejši državici na sončni strani Alp, kjer se bosta cedila med in mleko, kjer odtlej dalje reke ne bodo nič več tekle samo proti jugu, vzpostavljen bo demokratični sistem, kakršnega Evropa še ni videla. Mnogi so dejali: »Švica številka dve.« Ne boste verjeli, tudi sama sem tako razmišljala.

Pa kako sem se motila! Naše reke še vedno tečejo proti jugu, le milijoni evrov, katerih lastniki so čedni 40-letni slovenski novopečeni kapitalisti, so odtekli na zahod, brezposelni delavci pa na cesto. Za mleko in med (beri makarone) pa osramočeni prosjačijo v skladiščih Rdečega križa in Karitas. Vsi skupaj pa nemočni opazujemo, kako nekateri nimajo nikdar dovolj, pa če bi jim na tovarniškem dvorišču naložili lojtrski voz evrovskih bankovcev. Človeška pogoltnost nima meja! In kje je sedaj naša država, Republika Slovenija, ki je v 2. členu svoje Ustave zapisala, da je Slovenija pravna in socialna država? Pa ne le to! Veliki kapital, ki ga želijo novopečeni kapitalisti oplemenititi, seka naše gozdove. Gozd, ki ga nekateri imenujejo pljuča zemlje, z vsakim podrtim drevesom zgublja svojo vlogo, naša pokrajina pa svojo podobo in čisti zrak. Pa kaj bi to!

V letu, ki se izteka, smo pospremili, priznati moram, na res lepo urejeno markovsko pokopališče, številne naše občane. Med njimi sta bila Arnov Joža iz Markovcev in Heračov Janez iz Zabovcev. Le kdo ju ni poznal! Joža in Slakovi pesmi »Triglav, Triglav kliče ...« ter »Čebelice, čebelice, saj moje ste prijateljice ...«. Pa tudi Janez je rad zapel, ko se je s svojim kolesom popeljal skozi vas. Markovčani in Zabovčani so ju v zelo velikem številu pospremili na pokopališče. Pa veste zakaj? Zaradi preprostosti, prijaznosti, poštenosti in spoštovanja sokrajčanov, pa tudi ljubezni do domovine. Vesela sem, da večina naših občanov še ceni te človekove vrline. Mnogim je zanje malo mar.

Draga moja domovina Slovenija!

Ko boš 26. decembra praznovala svoj praznik Dan samostojnosti, 18. po vrsti, bom za svojo dušo vrtela viže Vilka in Slavka Avsenika, ki je v teh dneh dopolnil častitljivih 80 let. Moji ptujski sodelavci so mi ob upokojitvi poklonili vse njihove posnetke, kar jih je bilo moč najti v galeriji Avsenik v Begunjah. Veliko domoljubnih sta uglasbila brata Avsenik: »Moj rodni kraj ...« ali pa »Slovenija, od kod lepote tvoje, pozdravljamo te iz srca in srečni tu smo doma...«.

Vsem, ki čutite z mano, iskrene čestitke ob dnevu samostojnosti, mir in dobro ob božičnih praznikih in v vsem letu 2010.

Danica Tement

Kruh za življenje

Karitas ptujske in završke dekanije je v petek, 27. novembra, priredila 15. dobrodelni koncert pod sloganom »Kruh za življenje«. Kot vsa leta, je bil tudi letos koncert v cerkvi minoritskega samostana na Ptuju.

Tudi letošnji koncert je obiskovalce napolnil z duhovnostjo in srčnostjo. Organizatorjem, ki se že vrsto let karitativno trudijo privabiti znane in manj znane glasbenike in pevce, da s svojim dobrodelnim nastopom pomagajo ljudem v stiski, je tudi letos več kot uspelo. Tudi letos se je koncerta udeležil nadškof dr. Franc Kramberger ter se sodelavcem Karitas zahvalil za vso nesebično pomoč. Hkrati se je zahvalil tudi vsem ljudem dobre volje, ki na kakršen koli način pomagajo ljudem, ki pomoč potrebujejo.

Povezovalka koncerta Darja Petek je znala tako resnično vleči rdečo nit od Cankarjeve matere, ko je otrokom delila kruh, do današnje potrošniške družbe, ko prav tako marsikdo več nima za kruh. Ni treba preveč modrovati, da ugotovimo, da danes trgovski centri, mediji in internet tako otroke kot tudi odrasle oddaljujejo od pristne komunikacije v družini, službi in tudi na cesti.

Glasbeni repertoar tokratnega koncerta je bil raznolik, tako da je najbrž bilo zadoščeno okusu vsakega izmed poslušalcev. Poslušali smo prvo damo slovenske estrade Heleno Blagne in uživali ob spevu arije iz opere Nabucco. Prisluhnilo smo mladim glasbenikom, ki so prepevali, ali igrali na različne inštrumente. Uživali smo ob poslušanju božanskih strun harf v izvedbi kvinteta zasebne glasbene šole sv. Petra in Pavla, prav tako pa ob nastopu našega komornega zbora Kor. Z radostjo v srcu po končanem čudovitem večeru ugotoviš, kako prav si naredil, da si si vzel čas, čeprav si še pred tremi urami menical, ali bo šlo s časom skozi ali ne. Ne samo, da si z nakupom vstopnice pripomogel nekemu, ki je trenutno v stiski, zadostil si svoji potrebi po duhovnem in kulturnem udejstvanju. Nikomur posebne zahvale in šopkov, tako kot se za trenutne razmere spodobi, vendar kljub temu veličastno!

Marija Prelog



Občinski odbor Rdečega križa Markovci in župnijska Karitas želita vsem občanom, naj jim mir božične noči, polni srca vse dni v letu 2010.



Drobtinice ob svetovnem dnevu hrane

16. oktobra smo zaznamovali svetovni dan hrane. Občinska organizacija Rdečega križa (OO RK) Markovci je skupaj z našim podmladkom v osnovni šoli Markovci pristopila k vseslovenski akciji »Drobtinice«, ki predstavljajo prisposodobu za kruh, ki je osnovnega pomena za naše življenje.

Za sodelovanje smo prosili društvo podeželskih žena občine Markovci, podjetje Han d.o.o., trgovino Špic in trgovino Mercator. Stojnici s pekovskimi izdelki smo postavili pred obe trgovini v Markovcih v soboto, 17. oktobra, dopoldne. Podeželske žene so spekle drobno pecivo in kruh, trgovini Mercator in Špic sta prispevali kruh in tudi topli napitek za mlade člane Rdečega križa.

Obiskovalce, ki so se ustavili ob naših stojnicah, smo osveščali, kaj pravzaprav predstavljamo, saj jih večina ni vedela, da je 16. oktober svetovni dan, ki je posvečen hrani. Večina se jih je zelo pozitivno odzvala. Nekateri so prispevali celo več, kot so kupili. Z akcijo smo končali okrog 13. ure in naš izkupiček je znašal 254 evrov. Z zbranim smo bili odrasli izredno zadovoljni, še bolj pa člani našega podmladka. Sredstva, ki smo jih zbrali, smo namenili za šolsko prehrano otrok iz socialno ogroženih družin. Število slednjih se, žal, v času gospodarske krize še povečuje.

Glede na to, da smo projekt »Drobtinice« letos izvedli prvič in da smo ena izmed redkih osnovnih šol ter občinskih organizacij RK, ki smo zadano izpeljali, smo z rezultatom resnično zadovoljni. Še več, članice našega podmladka se, čeprav so to še otroci, že zelo dobro zavedajo pomena dobrodelnosti. Zelo veliko pa jim je tudi pomenilo, da so lahko sodelovale v dobrodelni akciji. Sicer se pa naš podmladek aktivno vključuje tudi v zbiranje starega papirja in zamaškov.



Ob akciji »Drobtinice« sem se spomnila pripovedi naših staršev in starih staršev, ki nam pripovedujejo, kako spoštovan in zlata vreden je bil nekoč kruh. Če ti je kos kruha padel na tla in je bil umazan, si ga poljubil in ga potem dal na stran, ali pa si ga očistil in pojedel. Danes imamo mnogo vrst kruha, da sploh ne vemo, katerega naj kupimo in kateri je boljšega okusa. Ob koncu tega zapisa pa se zahvaljujemo vsem, ki so nam pomagali pri izvedbi projekta »Drobtinice« in verjamem, da se bomo prihodnje leto akcije lotili še v širšem obsegu.

Marija Prelog

TRENTNE POTREBE ŽUPNIJSKE KARITAS

Odeje, koce, posteljnina, brisače ...

Na razpolago pa so različne velikosti oblačil za odrasle in otroke, jogi vložek za enojno posteljo, okvir za francosko posteljo brez jogija ...

Moje razmišljanje: Ali ob božiču res vse zbledi?

Pred nami so prazniki, ki so za marsikoga najlepši izmed vseh, ki jih praznujemo čez leto. Obiščejo nas dobri možje, okrasimo smrečico in postavimo jaslice, voščimo si prijetne praznike, zapojemo božične melodije, ... Kot je v navadi, se za božič doma zbere vsa družina in prav druženje ter toplina medsebojnih odnosov dodata piko na i k čarobnosti prazničnih dni. Ne gre pa mimo daril, množičnega okraševanja in potrošništva. Ali je za čarobnost praznikov danes res potrebno vse to?

Že takoj po novembrskem dnevu vseh svetih lahko v izložbah sledimo pestri izbiri božičnih izdelkov, ki nas prisilijo, da se že pred dejanskim praznovanjem vživi na obdobje, ki prihaja. Okrasne lučke, svečke, angelčki, trakovi, božički, ... Vse to in še mnogo več čaka nas, kupce, že slaba dva meseca pred uradnimi prazniki. Ne pozabimo omeniti tudi okraševanja mest, ki je z leti postalo vse popularnejše. Po "novi navadi" jih prižiga sv. Miklavž, ki goduje 6. decembra. Že res, da je prvi od treh dobrih mož in da ob njegovem prihodu začutimo čas, ki se približuje; ampak, ali je zaradi tega potrebno odkriti vse čare božiča že v začetku decembra?

Božič je vselej pomenil pričakovanje; pričakovanje Zveličarja, ki se bo rodil in nenazadnje pričakovanje vsega tistega, kar nam praznik ponuja; nabiranje mahu, okrasitev doma, pečenje sladkih dobrot, ... Vse to se je počelo ob vrhuncu dogodkov, v dneh pred 24. decembrom. Danes temu žal več ni tako. Ko nastopi dan božiča, je dogajanje in z njim vred občutje že povsem izžeto od prenapornih decembrskih dni.

Reklame oznanjajo "veseli december" kot nekaj več od tistega, zaradi česar december nosi oznako veseli. Vse več jih ob tem pomisli na zaključne zabave in z njimi povezan alkohol, polne vozičke izdelkov, dolge vrste pred blagajnami, ... Vse to kaže na "preveč ugodno situacijo", v kateri živimo. Marsikomu se ob besedi recesija najezijo dlake, saj vedo, da nima niti najmanjšega vpliva pri nakupovanju daril za praznične dni.

Le redko kdo pa pomisli na skromna darila, ki so, če uporabim izrabljeno frazo, iz srca. Pest orehov, 2 figi in pomaranča so pred nekaj desetletji pomenili veliko. Danes se temu le nasmejimo in če Božiček ne prinese konkretnega paketa, nismo zadovoljni.

Žal pa vse to le malo ali skoraj nič ne pripomore k družinski idili, ki bi jo naj zaužili ob praznikih. Zanj je potrebno tako malo: razumevanje, prilagajanje in hvaležnost. Trije biseri, ki so vredni več kakor sam diamant! Če si bomo složni v tem, ne potrebujemo nikakršnih dragih daril, saj je to dovolj velik dar, ki si ga lahko podarimo med seboj.

Alenka Rožanc



Društvo podeželskih žena občine Markovci skozi 10 let

Kot vidite, čas res zelo hitro teče in kot bi trenil, je mimo že 10 let, odkar je potekal ustanovni občni zbor društva podeželskih žena občine Markovci. Na kratko bi vas rada popeljala skozi teh deset let.

Izobraževanje za podeželske žene je potekalo že pred tem, takrat še pod okriljem MO Ptuj. Takrat, ko smo dobili v Markovcih svojo občino, smo se začele pogovarjati, da bi lahko ženske ustanovile svoje društvo. Ker sama delam in sem tudi takrat delala v kmetijski svetovalni službi, kjer sem zadolžena za razvoj dopolnilnih dejavnosti na kmetijah in izobraževanje kmečkih oz. podeželskih žena, sem pomagala pri ustanavljanju podobnih društev v drugih občinah. Moja želja je bila, da podobno društvo nastane tudi v moji domači občini. Dobile smo se z ženskami iz posameznih vasi in se dogovorile za ustanovni občni zbor. Za pomoč pri ustanavljanju in delovanju društva smo prosile tudi župana Franca Kekca, ki je našo pobudo seveda z veseljem podprl.

Ustanovni občni zbor je potekal 21.12.1999 v takratni sejni sobi občine nad Mercatorjevo trgovino. Udeležilo se ga je 64 ustanovnih članic. Ker se ženske rade družimo in vedno naučimo kaj novega, je število naših članic hitro naraščalo, tako naše društvo danes šteje 210 članic.

Omenila sem že, da so naloge našega društva predvsem izobraževanje članic, prenos koristnih informacij in izkušenj, skrb za družabne in kulturne aktivnosti ter dvig kvalitete življenja na vasi.

Vsako leto smo organizirale več tečajev peke najrazličnejšega peciva, palačink, rulad, potic in kruha. Kuhale smo jedi iz govedine, slavnostno kosilo, pripravljale ribe in jedi za piknik ter še veliko drugega. Organizirale smo tudi dvodnevni tečaj kuhanja za dijake in študente.

Za tiste, ki se poleg kuhe rade ukvarjajo še z drugimi ročnimi spretnostmi, smo organizirale tečaje izdelovanja rož iz papirja, vezenja, poslikave pisank, slikanja na svilo in steklo, izdelovanja adventnih venčkov in še

kaj. Iz teh tečajev je nastala skupina, ki se sedaj redno dobiva enkrat tedensko in pridno ustvarja.

Ne smem pozabiti na začetni in nadaljevalni tečaj računalništva, v katerem so naše članice pridobile osnovno znanje o uporabi računalnika.

Imele smo tudi različna predavanja: o zdravi prehrani, negi in vzgoji rož, pridelovanju zelenjave, odnosov v družini, letos pa še predavanje na temo kako postati direktorica svojega gospodinjstva.

Vsako leto smo se odpravile tudi na eno ali več strokovnih ekskurzij po Sloveniji, nekaj pa tudi v tujino. V tujini smo si ogledale razstavo cvetja v Tullnu ter praznik narcis v Avstriji. Skupaj s pridelovalci vrtnin smo bili na dvodnevni strokovni ekskurziji na Primorskem in v Italiji. Mislim, da bi to v bodoče lahko še ponovile. Seveda, če boste za to. V Slovenji smo si ogledale tudi že veliko zanimivega: Gorenjsko, Notranjsko, Prekmurje, Dolenjsko, Primorsko ... Med drugim smo si ogledale tudi naš Ptuj s strokovnim vodstvom.

Leta 2002 smo pričele z javnim ocenjevanjem pustnih krofov, ki ga bomo organizirale tudi v bodoče. Zbrale smo tudi nekaj podatkov o nastanku pustih krofov in zapisale recepte za krofe in flancate, ki smo jih delile na ocenjevanju.

Pripravile smo tudi že veliko razstav. Vsako leto pripravimo razstavo ročnih del, ki nastajajo pod pridnimi prsti naših članic in tudi drugih občank, če želijo širši javnosti predstaviti svoje izdelke. Za nami je tudi več kulinarčnih razstav. Največja je po mojem mnenju bila na prvem občinskem prazniku v jedilnici osnovne šole. Pripravile smo jedi, ki sodijo k različnim praznovanjem skozi celo leto in ob poroki. Takrat so se na pobudo našega društva na razstavi predstavila tudi druga društva, ki so takrat delovala v občini. To razstavo si je ogledal tudi takratni predsednik državnega zbora Janez Podobnik.

Naj omenim še razstave krompirjevih jedi ob prazniku krompirja. Zbrale in zapisale

smo tudi nekaj starih receptov krompirjevih jedi, ki jih imamo v arhivu, želimo jih še dopolniti in predstaviti širši javnosti.

Pripravile smo kar nekaj pogostitev ob različnih priložnostih. Spomnimo se nekaterih: ob otvoritvi prenovljene občinske zgradbe, simpoziju o dr. Ljudevitu Pivku, novi maši...

Sodelovale in pomagale smo pri pogostitvah, tudi ob občinskih praznikih, kulturnih in dobrodelnih prireditvah, zlati maši, otvoritvi Qlandije, na dobrotah slovenskih kmetij...

Naše članice so redno sodelovale na tržnici na dvorišču občine, v okviru tržnice smo se predstavile tudi na Radgonskem sejmu.

Z ustanovitvijo društva se je izboljšalo, oziroma poglobilo tudi naše sodelovanje z gasilskimi, kulturnimi in drugimi društvi v občini. V zameno za uporabo prostorov naše članice veliko pomagajo pri vseh vaških prireditvah.

Naj omenim, da je v naši organizaciji pri nas v Markovcih nastopilo tudi gledališče slepih in slabovidnih iz Ljubljane.

Naše društvo tudi od ustanovitve dalje vsako leto krasi farno cerkev ob zahvalni nedelji. K sodelovanju smo v lanskem letu povabile še društvo čebelarjev.

Ker smo že pri čebelarjih, naj dodam, da smo si prve prostore oziroma pisarno delile z društvom čebelarjev občine Markovci in tako je ostalo še do danes, ko smo že v novih prostorih. Tudi sedaj domujemo v isti pisarni, vendar je sedaj nekoliko večja in je v gasilskem domu v Novi vasi.

Ob koncu želim, da se v naslednjih desetih letih zgodi veliko lepega in zanimivega, želim da bi se našemu društvu pridružilo še več mladih članic, ki bi naš voz z novimi idejami in novimi močmi pomagale peljati naprej.

Vsem, ki ste nam skozi vsa leta pomagali tako ali drugače, se tudi jaz ob tej priliki lepo zahvaljujem in vas prosim, da nam tudi v bodoče stojite ob strani.

*Slavica Strelec,
tajnica društva*

Kaktusi, kakiji in veliko dobre volje

V prvem tednu novembra smo se članice Društva podeželskih žena občine Markovci podale na izlet na slovensko obalo. In če vemo, da so tedaj na naših njivah že vzknila žita, da so bila večja dela doma in na polju opravljena in je povrh vsega še deževalo, smo imele toliko manj slabe vesti, ker en dan svojim domačim nismo bile na voljo.

Zato je bil avtobus zaseden do zadnjega sedeža, kajti program izleta je bil zanimiv, z

nami pa sta bila tudi šofer Ivan in predstavnica podjetja Ptujске vedute Sonja Brlek Krajnc. Med potjo smo celo slišale, da v Postojni sneži, toda ta novička ni skalila naše dobre volje. Če gredo na pot štajerske gospodinje, seveda podeželske, je jasno, da so že pred Ljubljano pričele krožiti po avtobusu sladke dobrote, torej najraznovrstnejša peciva, pa tudi tiste, ki jih zvrneš 0,3 za še boljše voljo. Hvala, drage kolegice, bilo je zelo dobro! Sledil je še obvezen postanek na Lomu in nato vožnja po slovenskem Krasu

proti Koprju. Tako, kot je dan pred izletom napovedal gospod Trontelj, je v Primorju nehalo deževati in pogled na ruj, ki je prav tedaj dobival značilno rdečo barvo, je bil prelep.

Najprej smo se ustavile v vasi Sv. Peter, v oljarni Prinčič in si ogledale proizvodnjo olivnega olja. Tudi kupile smo ga nekaj. Med potjo proti Seči so poleg ruja priregnili našo pozornost drevesa z rdečimi, zrelemi kakiji in nato razstava buč, razstavljenih na vaški gmajni.



Nekdo je imel veliko spretnosti in časa, saj so iz buč nastale najrazličnejše skulpture: gobe, ježki, labodi, škorpionji, mravlje, polžki in celo čarovnica. Človekova domišljija nima meja. Vodička Sonja nam je na poti proti gostišču, kjer nas je čakala topla malica, pokazala most in pregrade, preko katerih se dan za dnem prebija neumorni Joško Joras. In me, podeželske gospodinje, smo ugotovile, da bi znale mejo, pa naj bo v Piranskem zalivu ali v markovskem Šturmovcu, rešiti bolje in bolj pošteno, kot naši lokalni, slovenski ali evropski politiki. Torej, ne pozabite na ženske kvote na prihodnjih volitvah!

V vrtu družine Grašič v Seči smo obudovale okoli 1500 vrst kaktusov in seveda zopet pripravile nekaj evrov. Toda ne vseh! V popoldanskih urah smo prispele v Strunjan na otvoritev prireditve »Dnevi kakija«. Prisostvovala smo otvoritveni slovesnosti, blagoslovu kakijev in kulturnemu programu. Domačini so ponujali jedi iz kakijev, za nas pa so bili najbolj zanimivi zaboji s kakiji, s katerimi smo napolnile prtljažnik avtobusa. Ker je preko strunjanskega zaliva mrzlo zapihalo, smo Strunjan kmalu zapustile. Tako sem ugotovila, da se na morju ni moč vedno kopati.

Naš avtobus se je odlepil od morja in se po avtocesti bližal prestolnici Ljubljani. V kompleksu, kjer je bila nekoč tobačna tovarna, ena mnogih, ki je ni več, je Marjeta Kuči, naše gore list, iz nekdanje kuhinje

družbene prehrane, naredila velik gostinski lokal z moderno kuhinjo. Tu nas je čakalo pozno kosilo, pa veliko, prijetno presenečenje. Nadvse prijazen sprejem gostiteljice Marjete in pogrinjki, da nam je jemalo sapo. Dobra hrana, vrhunska postrežba in na koncu še velikanska torta za gostiteljčino sestro Marijo, ki je ta dan praznovala rojstni dan. Gostiteljica ni ničesar prepustila naključju. Zadoneli sta še dve frajtonarici in vzdušje je doseglo svoj vrhunec. Človek je ponosen, da je tako imeniten lokal sredi bele Ljubljane, v lasti Marjete, ki je kot 15-letnica zapustila rodne

ko se sklanja nad velike kuhinjske kotle, lonce in pulte, v podobo urejene in zelo prikupne sogovornice, je hipna. Verjetno zato, ker nobena vloga ni bila zaigrana, ampak pristna.« Na nas pa je naredil najgloblji vtis zgled resnične sestrskosti ljubezni, saj je sama v omenjenem članku dejala, da ima tri nepogrešljive sestre, ki ji po potrebi pridejo pomagat in njeno življenjsko in delovno navezo predstavljajo v glavnem ženske. Jaz dodajam samo, da zelo uspešno.

Na poti proti domu je bilo veselo. Z mislimi pa sem bila še vedno ob prelepih pogrinjkah



Članice Društva podeželskih žena na izletu po Primorski

Stojnce.

Takole je v reviji Naša žena o Marjeti zapisala novinarka Alenka Lobnik Zorko: »Lastnica podjetja je svoje ime enakopravno razdelila med svoje zaposlene gostinske delavke in zdaj so marjetice vse, ne le ona.« In dalje: »Preobrazba gospe Marjete iz bele delovne uniforme in obveznega pokrivala,

gostiteljice Marjete in njenih marjetic. Koliko poguma, trdega dela, tudi šestnajst ur na dan, če je treba. Veste, kaj bi dejal bivši nogometni selektor Katanec? »Kapo dol!« Pa še veliko takih izletov! Menim, da si tudi ve želite tega, spoštovane kolegice Društva podeželskih žena občine Markovci.

Danica Tement



Gostišče naše rojakinje Marjete Kuči v Ljubljani



Foto: Danica Tement



Anton Črešnik 80-letnik

Poznamo ljudi, ki svojih osebnih jubilejev ne obešajo na veliki zvon. Tako je malkodno vedel, da sta zakonca Marija in Anton Črešnik iz Borovcev praznovala zlati jubilej, 50 let skupnega življenja. In ni bilo malo tistih, ki bi vedeli, da sta koncem tega leta obrnila 80. list življenja.

Pa sem si dejala: Anton Črešnik pa že ni kdorkoli, da bi za njegovo častljivo obletnico ne vedeli občani občine Markovci, saj jim je kar petnajst let služil kot »Mädchen für alles«.

Pa vendar sem kar nekaj časa premlevala, po čem je bolj poznan naš jubilar: kot tajnik

(samoupravnih interesnih skupnosti), za katere je bilo porabljeno veliko papirja, koristi pa... no sami presodite. V letih njegovega službovanja, se je KS Markovci lotila velikega, zelo občutljivega, projekta - ureditve pokopališča z gradnjo mrliške vežice. V naši kinodvorani smo tedaj še predvajali filme. Saj se spominjate gospoda Črešnika, ko je prevažal in prenašal težke škatle s filmskimi koluti. Ves pogrebni protokol je bilo njegovo delo; od nošenja zastave, do govornika na pokopališču. V zimskem času je bil spremljevalec voznika s plugom za pluzenje snega, da je le-ta sploh vedel, kje mora pluziti in kje so bile pasti in nevarnosti, da vo-

ko v modi, je govoril o navezanosti človeka na zemljo, na naravo. Danes bi dejala, da so bile to preroške besede. Zato se prav nič ne čudim, da ga je nekoliko pozno, že kot upokojenca, pa vendar, sin Zvonko pritegnil na širna pota slovenskih gora, kjer je neizmer-no užival.

Spoštovani gospod Črešnik!

V imenu vseh, ki smo delali ob Vas v zadružnem domu, pa onih, ki se Vas spominjajo po dobrih delih, iskrene čestitke in vse dobro! Tudi Vaši ženi Mariji!

Danica Tement



Marija in Anton Črešnik iz Borovcev sta praznovala tudi zlati jubilej, 50 let skupnega življenja.

krajevne skupnosti Markovci v letih 1975 do 1990, kot sodni cenilec in porotnik na sodišču, ali Jügečov Tuna iz Borovcev, ki ni nikdar zatajil svoje ljubezni in navezanosti na zemljo. Pa ne le to, bili so časi, ko sta tvorila Jügečva Tuna in Joža s še drugimi Borovčani, ekipo »butačev«, ki so zbutali marsikateri dom. Danes bi takšno hišo imenovali biohiša.

Jaz in velika večina vas, ki boste to prebirali, ga najbolj poznate kot tajnika krajevne skupnosti Markovci. Ne vem, če je bilo kje zapisano, kaj vse se je skrivalo za opisom del in nalog (tako smo včasih to imenovali), ki jih je opravljal. In po katerih delih nam je ostal najbolj v spominu? Gotovo je veliko časa prebil v svoji pisarni in opravljal administrativna dela na starem pisalnem stroju, ki sva si ga v začetku izposojala drug drugemu in na razmnoževalnem stroju z vnaprej napisano matrico. To so bila leta SIS-ov

zilo ni zdrsnilo s ceste. To se je seveda dogajalo v nočnih in zgodnjih jutranjih urah. Posebna poslastica so bili poravnalni sveti. Ko je zasedal poravnalni svet, so se slišali po zadružnem domu zelo glasni dialogi, tudi pikantni, sekale so celo strele in še čuda, da so vsi prisotni preživeli. Priznati pa moramo, da so bili poravnalni sveti zelo učinkovita, brezplačna institucija in bi si današnji profesionalni sodniki lahko po njih jemali zgled. Toda, to so bili drugi časi, ko so mnogi delali zastonj, tajniki krajevnih skupnosti pa za zelo nizke plače.

Vsi, ki smo ob delu spoznavali jubilarja, pa smo bolj kot vse drugo spoštovali Antona Črešnika kot človeka, njegovo nadpovprečno inteligenco, ki je bila en sam zdrav kmečki razum. Občudovali smo njegovo lepo pisavo, ki je pritegnila zanimanje marsikoga in bila odraz umirjenega, urejenega človekovega značaja. In včasih, ko to še ni bilo ta-

Martinovanje za kolektiv vrtca OŠ Polzela

20. novembra je Turistično društvo (TD) občine Markovci gostilo kolektiv Vrtca OŠ Polzela.

Najprej so se udeleženske izleta pripeljale na Ptuj, kjer so si ogledale znamenito Ptujsko klet, doživele in okusile zgodbo ene najstarejših slovenskih klet, ki nas zadnje čase zasipava s prestižnimi priznanji na največjih svetovnih vinskih ocenjevanjih. Po ogledu in degustaciji so se udeleženske izleta odpeljale na kratko krožno vožnjo po občini Markovci in se ustavile na prijetnem druženju v Gostilni Ambiente v Zabovcih. Tam so jim člani Turističnega društva pripravili kratko predstavitev občine Markovci, program so popestrili člani Hišnega ansambla DU Markovci in MoPZ Markovci. Obojim se člani TD zahvaljujemo za prispevek pri predstavitvi naše občine in bogatega kulturnega življenja naše občine.

Udeleženkam izleta smo člani društva v tem Martinovem času seveda pripravili času primeren »krst mošta« v šaljivi obliki, ob katerem so udeleženske izleta uživale in se nasmejale. Polne vtisov so se v poznih večernih urah odpravile domov, z obljubo, da se v naše kraje še vrnejo. Če ne prej, pa v času našega fašenka.

Člani društva smo tudi s to organizacijo pokazali, da lahko pripravimo na nivoju občine zanimive turistične ogleda in za obiskovalce izvedemo zahtevnejše sprejeme. Tudi na ta način poskrbimo za dodatno sofinanciranje svojega društva.

Franc Brodnjak



Nekdaj mlinsko kolo in mlinski kamni, danes moderni Mlin Korošec

Takole sem razmišljala: kaj je širši slovenski javnosti bolj poznano, ali korant ali mlin Korošec ali občina Markovci? Nazadnje sem prišla do zaključka, da je občina Markovci znana predvsem zaradi koranta in Koroščevega mlina. Pa seveda tudi zaradi svojih uspehov, da ne bo zamere!

Res pa je, da je težko zgrešiti Zabovce, če poveš nekemu, da si doma v bližini Koroščevega mlina. In letos mineva 70 let, odkar so ga predniki sedanjih lastnikov premestili v središče vasi in ga za tedanje čase močno posodobili.

Sicer pa ima mlinarstvo v družini Korošec (po domače so še vedno Rdêčkovi), vsaj že 200-letno tradicijo. Prvotno je deloval mlin na reki Dravi, ob Tementovem oziroma Mlinarjevem mlinu. V tem času je veljala predvsem kmečka menjava, kar pomeni, da je vsakdo v mlinu mlel zrnje sam in dobil moko iz svojega zrnja.

Od leta 1939, ko je bil mlin preseljen »na kopno«, je bil vsaj štirikrat močno posodobljen, povečan in predvsem moderniziran. Res pa je, da ni doživljal le vzponov. Čas med vojno in po drugi svetovni vojni ni bil naklonjen ne zasebnikom, ne mlinarjem, ne kmetom, ne gostilničarjem, pa tudi drugim obrtnikom ne. Tako je bil mlin med vojno zaprt. Mlinske kamne je pognal znova leta 1946. Po šestih mesecih obratovanja je država mlin nacionalizirala, sedanji lastniki pa so ga od države odkupili leta 1960.

Prvo posodobitev je dočakal mlin leta 1958. Povečala se je predvsem zmogljivost. En mlinski kamen sta zamenjala dva, en dvojni

in en enojni, pa dva valjčna stroja. Dnevno so tako zmleli pet ton zrnja.

Čez deset let, torej leta 1968, je bil mlin znova posodobljen in obnovljen. Tedaj so bili za vselej iz mlina odstranjeni mlinski kamni, sedaj je eden od njih razstavljen pred mlinom. Kapaciteta mlina se je povečala na 18 ton zmlatega zrnja v enem dnevu. Leta 1993 je bil mlin znova potreben preureditve in posodobitve. S šestimi novimi stroji so zmogli zmleti dnevno 30 ton pšenice, rži in ajde, koruzo so mleli le na enem stroju. Hkrati so zgradili še silose za moko.

Na prelomu tisočletja, torej leta 2000, je dobil Kmečki mlin Korošec povsem drugo podobo. Dograjeni so bili silosi in sušilnica zrnja. Do leta 2003 so mlinarsko opremo ponovno posodobili, zmogljivost mlina še povečali, del strojev avtomatizirali, tako da jih je večina računalniško vodenih. V letošnjem letu so obnovili prvotni, najstarejši del mlina in vgradili opremo za mletje koruze. Mlin Korošec, kakor se sedaj imenuje, zmleje danes 70 ton zrnja v enem dnevu, oziroma tri tone v eni uri.

Mlin Korošec pa ni le mlin. V času žetve je odkupno mesto za pšenico in koruzo. V sklopu mlina deluje tudi trgovina z mlevs-



Stari mlin je iz 60-tih let.

Foto: arhiv

kimi izdelki in medijsko zelo znanim prodajalcem. Sicer pa mlin zaposluje danes osem delavcev.

Kot kaže, se družina Korošec ne bo izneverila svoji tradiciji. Lastnik in direktor mlina je od leta 2006 Daniel Korošec, ki pa je tudi že poskrbel za svoje nasledstvo. Vladko Korošec pa je siva eminenca tega mlina - tako zelo, da ga težko prepoznamo v »civilu«.

Ob jubileju, 70-letnici, je dobil mlin tudi lepšo zunanjo podobo. Skupaj s stanovanjskimi objekti in bifejem Mlinček tvori urejeno podobo tega dela vasi, predvsem pa je odraz pridnosti ljudi, ki z njim upravljajo. Pa vendar ob mlinu nekaj manjka, kar je tam nekoč že bilo. Sami ugotovite kaj, spoštovani bralci!

Danica Tement

Komedija Plamen radia Ognjišče

Velikokrat, ko poslušamo radio, si zamišljamo, kako poteka delo ustvarjalcev radijskega programa. Radijsko delo je po eni strani zanimivo, pestro, dinamično in zahtevno, po drugi strani pa tudi zabavno.

Zgodi se, da se na radiu lahko pripetijo tudi nevsakdanje stvari. Na izmišljenem radiu Plamen se zgodi dan, ko gre vse narobe. Vse se podira in ruši. Tako se morata voditelja tega radia spopasti s svojimi gosti ter oddaje voditi tako, kot se pač znajdetata. Gostje, ki prihajajo, so precej čudni, ali pa jih sploh ni. Zato morata situacijo voditi, manjkajoče goste pa zamenjajo kar sodelavci radia. Postaviti se morajo v vlogo gostov, a se na koncu izkaže, da so sami še bolj čudni, kakor gostje. Radijska obvestila in oglasi so spisani zelo čudno ter nesmiselno. Tudi čestitke poslušalcev so izvedene v živo. Zbor delavcev tega čudnega radia zapoje kar v

živu. Skratka, kar naprej se je dogajalo nekaj, kar je v nas gledalcih vzbujalo velik val smeha. Vse opisano smo si lahko ogledali v komediji radio Plamen, ki so jo pripravili sodelavci radia Ognjišče. Komedijo so najprej zaigrali v gasilskem domu v Zabovcih, teden kasneje pa

še v gasilskem domu v Stojncih. Ker radio Ognjišče letos obeležuje 10. obletnico delovanja, so sodelavci radia želeli, da ljudje spoznajo njih in radijsko postajo. Ob obletnici se tako ustvarjalci programa radia Ognjišče s komedijo Plamen predstavljajo po vsej državi.

Tako v Zabovcih kot v Stojncih si je igro ogledalo veliko ljudi. Vsakič

so poželi bučen aplavz, katerega so spremljali tudi smeh in solze.

Na tem mestu se jim želimo zahvaliti za njihov obisk ter jim zaželeli veliko uspešnega dela in naj bo ponesrečenih dni čim manj.



Foto: Hedvika Rojko

Sodelavcem radia Ognjišče gre na radiu Plamen vse narobe ...



KUD Markovski zvon: V pričakovanju Gruberjeve svete noči

Sveta noč, blažena noč ... Skladba, ki je tako edinstvena in ki pričara najlepši čas v letu. Letos jo bomo ponovno zapeli; slovesno bo prvič zadonela na sveti večer pri polnočni maši.

Da smo pevci KUD-a Markovski zvon že polni prazničnega duha, ni potrebno posebej omenjati, saj sta november in december za nas vsako leto precej delovna meseca. Glavni vzrok je seveda tradicionalni božični koncert v farni cerkvi, ki je vrh celotnega pevskega dela. Nanj se pripravljamo tri pevske sekcije društva, ki nam poleg rednih vaj in petja ne zmanjka tudi nastopov na najrazličnejših prireditvah.

Ob 1. novembru, dnevu spomina na mrtve, smo pevci MeCPZ sodelovali na komemoraciji, ki je bila po nedeljski sveti maši. Z godbeniki, županovim govorom

in našim petjem smo počastili spomin na vse preminule.

Pevci in pevke OCPZ Zvonček so se v nedeljo, 15. novembra, udeležili revije otroških cerkvenih pevskih zborov na Polenšaku. Ob spremljavi Gregorja Zmazka in Nike Rožanc so odpeli dve pesmi in se ponovno srečali s pevci iz sosednjih župnij. Otroci so zapeli tudi ob prihodu sv. Miklavža v naši cerkvi.

Nastop beležijo tudi pevci Komornega zbora Kor, ki so zapeli na 15. dobrodelnem koncertu Karitas v ptujskem kloštru, ki je letos potekal pod naslovom Kruh za življenje.

Vsi skupaj se trudimo, da bi nam uspelo izpeljati cilje, ki smo si jih zadali. Tudi MeCPZ se trudi na rednih tedenskih vajah zraven vseh nedeljskih svetih maš, pogrebov in različnih priložnostnih mašah. V nekaterih sosednjih župnijah se ne

poje niti med tednom niti ob nedeljah. Pri nas v Markovcih imamo to srečo, da to dejavnost - petje prenašamo na mlajše rodove in tako ohranjamo navado.

Pa naj Vas še povabimo na prijeten večer, božični koncert. Koncert, ki se lahko ponaša kot tradicionalni, bo letos izzvenel 15-ič zapored. V soboto, 26. decembra ob 17. uri, bomo spet zbrani pevci Markovskega zvona z željo, da markovsko cerkev napolnimo z najlepšimi božičnimi melodijami ter tako še polepšamo božične praznične dneve. Tako, kot je angel Gabrijel med pastirji naznanjal Jezusovo rojstvo s 'Slava Bogu na višavah', bomo tudi mi s pesmijo proslavili božično praznovanje. Lepo vabljeni na Štefanovo v markovsko cerkev!

Alenka Rožanc

Naj se praznovanje začne!

»Naj se naše praznovanje 200-letnice prične!« je zaključna misel, ki so jo v svojem prijaznem vabilu k sodelovanju zapisali na osnovni šoli Markovci.

V čast 200-letnice šolstva v Markovcih so namreč že kmalu po začetku novega šolskega leta 2009/10 poskrbeli za vsebino in obliko praznovanja pomembnih dogodkov v aprilu 2010. Pri tem so pomislili tudi na starše, pa dedke in babice, še starejše krajane, nekdanje markovske šolarje, pa učitelje, učiteljice in druge zaposlene na naši osnovni šoli. Rada priznam, da sem bila vesela vabila, ki je prispelo na moj naslov, ter nato ustnega na prvi sestanek nas, upokojenih sodelavcev oziroma nekaterih dobrih poznavalcev šolstva v Markovcih v zadnjih 50-ih letih. Tudi mnogi starši, dedki ali celo že pradedki so se že odzvali in svoje spomine povedali, ali celo zapisali za Zbornik ob 200-letnici šolstva v Markovcih. Moji spomini na šolo v Markovcih pa so celo večplastni. Med drugim, kako me je mati pred 60 leti kot »vedoželjko« popeljala v osnovno šolo. Po letih izobraževanja sem se 1970 vrnila na isto šolo kot predmetna učiteljica. Tu sem ostala do upokojitve do 1. aprila 1997.

Pravzaprav so to osnovno šolo v stari in potem v novi stavbi obiskovali vsi moji najdražji ljudje: oba starša, moja brata in

sestri, obe hčeri, vnukinja Iva, nečaki, nečakinje, otroci iz soseske, od blizu in daleč. Šolo si je v letu po drugi svetovni vojni za svojo izbral celo Janez, moj poznejši mož. Kot učiteljica slovenskega jezika sem vedno čutila, da učence skozi poučevanje, skozi zgodbe življenja, pesmi, črtice ali novele lahko tudi vzgajam k dobremu, poštenemu, sočutnemu odnosu do soljudi doma in v okolju. Z nekaterimi učenci me je še bolj povezala skrb in dobrobit razredništva.

In zdaj je čas spominov. Srečna sem, ker je ta moj spomin naravnano tako, da je skoraj popolnoma izrinil kakšnega neprav prijetnega, ohranil in obnovil pa vse tiste najlepše iz otroških (šolskih) in poznejših učiteljskih let. Vem, da bom v tej zimi pogosto in z radostjo potovala skozi vse te dobre spomine in mi bo srce še posebej zatrepalo ob nekaterih posebnih. Z naslovom »Naj se praznovanje prične« pa sem želela še nekaj drugega: vključiti v to razmišljanje tudi dogajanje tega meseca, ki pravkar zaključuje svoj drugi teden. Praznujemo in se obenem poslavljamo od leta 2009. Želimo si vse več tiste posebne svetlobe, ki ljudi povezuje, če jo pravilno razumejo. Prav te dni sem prebrala v Glasilu župnije sv. Marka naslednje povabilo: »Zato utirajmo in obnavljajmo poti od človeka do človeka.« O teh poteh namreč malo pred tem tudi

grenko spoznanje, da so številne poti med ljudmi in narodi zaraščene in neprehodne. Nanje smo nametali kamne zamer, ostrih in trdih besed, predsodkov in še česa. Pa je vendar na tem našem svetu toliko lepot in lepega, da se vsega ne moreš nagledati in da si še dolgo po tem srečen in hvaležen, če si nekaj tega doživel, morda celo pripomogel ...

V nedeljo, bila je Miklavževa, smo se mnogi z veseljem odzvali vabilu na enega od radostnih decembrskih dogodkov - Miklavževemu koncertu Godbe na pihalu občine Markovci. Bil je že deveti po vrsti z izbranim programom in gosti. Prav vse odigrane melodije in zapete pesmi z domačim ali tujim naslovom so odlično izzvenele. Bilo je bogato doživetje in zdaj se že veselim novih. Osebna in družinska praznovanja, pa božič, štefanovo, tradicionalni božični koncert cerkvenega pevskega zbora, Kora in Zvončka ter še mnogo lepega!

Vse dobro vsem v pričakovanju teh prazničnih radosti!

Karolina Pičerko



Blagoslov kapele v Stojncih

"V tej fari je ena večja kapela z malim zvonikom in zvoncem (s katerim se vsako jutro, opoldne in zvečer zvoni) v Stojncih, katero sta Janez in Ana Bezjak, po domače Gregošovi, 11. julija 1857 postavila, za katero sta tudi zalogo v 100 gold. avstr. velj. sporočila. Blagoslovili so njo 9. oktobra 1859 čast. gosp. Jakob Standeker, mestni nadžupnik in dekan Ptujski." (iz župnijske kronike)

Pričujoče besedilo je bilo vzrok, da smo ob 150. obletnici postavitve vaške kapele, kot je razvidno iz teksta, letos ponovno blagoslovili skupni, vaški, sveti hram.

"O, Marija, tvoj naj bom vse dni, ti pa bodi meni mati milosti." S temi in številnimi drugimi željami se vsi, ki gredo tod mimo, predvsem pa vaščani Stojncev, priporočamo Mariji za varstvo, milost, mir in razumevanje med vsemi nami.

Vse od postavitve dalje, to je bilo daljnega leta 1859, so vaščani vestno skrbeli za ta Marijin dom in ji tako izkazovali hvalo in čast. To gojimo še danes, saj je prav, da ohranjamo lepo domačo navado in jo prenašamo tudi na mlajše rodove.

Navedeno besedilo dokazuje, da gre za resničen zgodovinski spomenik, za katerega od nekdanj vedo tudi naši starši, dedki in babice. Po drugih pričevanjih nekaterih vaščanov naj bi to kapelo dali postaviti ljudje, ki so živeli tukaj, kjer so danes Meznaričevi - Kvarovi, v zahvalo, ker so rešili hčer, ki je



Zbrani na blagoslovu

Foto: A. Rožanc

po nesreči padla v vodo. Ti ljudje so imeli namreč mlin na Dravi. Ali gre tukaj za iste Gregošove, kot je opisano v župnijski kroniki, pa se, žal, ne ve.

Kapela ima svojo posebnost, česar pri vsaki kapeli ne najdemo. Na vrhu, v zvoniku, doni manjši zvon, ki je bil jasno opozorilo, da se v vasi nekaj dogaja. Zvon je zadonel ob smrti vaščanov, ob hudi uri, ob požarih, še vedno pa zadoni ob vsakoletnih majskih šmarnicah.

Posebnega pomena je omenjeni zvon tudi zato, ker je leta in leta zbiral številne verne Stojnčane k odhodu na tridnevno romanje k Mariji Bistrici na sosednjo Hrvaško. Že pred 4. uro zjutraj se je zaslislalo zvonjenje, ki je vabilo k skupnemu zbiranju. Preden so bosni in z zavezanimi čevlji na ramah krenili na več kot pol dneva dolgo pot, so prijazno zapeli pesem Ko v jasno jutro primiglja in zmolili del rožnega venca. Nato so polni upanja in pričakovanj pričeli tridnevno romanje, ki je pomenilo veselje in hvaležnost obenem.

Zvon jih je pričakal tudi, ko so se vračali proti domu, še prej pa so se seveda ustavili tukaj - tukaj, kjer je doma veselje in kjer večno odmeva Aleluja.

Ob tem pa ne smemo pozabiti še na dve obletnici, ki prav tako zaznamujeta del naše župnijske zgodovine. V tem letu obhajamo 220 let ustanovitve markovske župnije - ta je bila namreč ustanovljena leta 1789. Takole piše: "Dne, 8. septembra 1789, na praznik rojstva Device Marije, se je obhajala prva božja služba, s katero je nova župnija začela svoje delovanje."

Druga obletnica je povezana z omembo prve cerkve, ki je bila postavljena v Markovcih in od tega letos mineva 490 let. Kot vemo, je na mestu današnje cerkve prvotno stal grad, ki so ga leta 1493 razdejali Turki. "Prebivalci so nato s pomočjo lastnika gradu, ormoškega graščaka, Jakoba Sekelja, iz razvalin postavili lično cerkvico v čast sv. Marku, katero je dne 24. oktobra 1519 z dovoljenjem solnograškega nadškofa, posvetil lavantinski škof Lenart Peverl."

150 let stara vaška kapelo smo blagoslovili v nedeljo, 18. oktobra. Zbralo se nas je nemalo število Stojnčanov, predvsem tistih iz spodnjega dela vasi. Kapelo je blagoslovil farni župnik, blagoslov pa je spremljalo cerkveno petje in donenje zvona v zvoniku. Ob tej priložnosti smo izrekli toplo besedo hvala tudi gospe Marjeti Petrovič, ki vestno ureja in skrbi za kapelo, svoje navade pa prenaša na mlajše rodove.

Po končanem obredu smo se vsi skupaj okrepčali na vaški gmajni, kjer smo se družili do poznega popoldneva. V organizaciji vaškega odbora in pridnih vaščanov smo pripravili manjšo zakusko, niso manjkali niti pečeni kostanji.

Hvaležni Bogu in vsem prednikom, ki so poskrbeli, da je vera tisto, kar nas še vedno združuje in povezuje, smo zaključili prijetno nedeljsko popoldne.

Na naš skupni sveti hram naj nas vedno spominja pesem: "Marija, pomagaj nam sleherni čas, na tebe ozira se vsak izmed nas. Marija, vse k tebi hiti, Marija pomagaj nam ti."

Alenka Rožanc



Foto: A. Rožanc

150 let stara vaška kapela v Stojncih



Tradicionalna Vesela jesen

Ob prazniku Sv. Martina smo se tokrat zbrali na samo Martinovo nedeljo, 8. novembra, v večnamenski dvorani v Bukovcih na prireditvi Vesela jesen, ki je to leto potekala že 12-ič zapored. Tako, kot prejšnja leta, jo je tudi to leto pripravilo Kulturno društvo Bukovci s sodelovanjem vaških društev.

Kot je že v navadi, so ob 15. uri pričeli z zbiranjem mošta. Vse, ki so prinesli mošt, so vpisali v knjigo mošta. Tako, kot vedno, pa je bila prireditev Vesela jesen namenjena krstu mošta in izvolitvi novega kletarja letnika 2009. Krst mošta je, tako kot leto poprej, opravil farni župnik Janez Maučec, za kletarja pa so to leto izbrali vinogradnika Milana Majerja. Krstu sta sledila degustacija mošta z domačo južino in kratek kulturni program, za tem pa prosta zabava z narodnozabavnim ansambлом, ki je trajala dolgo v noč. Hvala vsem, ki ste se Martinovega udeležili in vabljeni spet prihodnje leto.

PB



Tradicionalna Vesela jesen

Foto: Janko Levanič

Tudi brajde so dobro obrodile

Trgatev je čas obračuna z naravo in iz leta v leto si želimo dobrega in pravičnega plačila. Pomen trgatve se je skozi zgodovino spreminjal in je danes povsem drugačen od tistega izpred več let nazaj.

Novi načini dela in nova spoznanja v pridelavi so spremenila sam obred trgatve. Prav je, da si ljudje olajšajo delo in povečajo storilnost, kar jim nove tehnologije omogočajo. Ob vse večjem pomanjkanju časa in delovne sile si je pač potrebno pomagati s stroji. Kljub vsem novostim in spremembam pa bi si želeli, da tisti duh in pomen trgatve izpred nekaj desetletij ne bi povsem zamrl. Še bi kdaj pa kdaj želeli slišati pešem v vinogradu, glasen pogovor med berači in se nasmejati šalam. Bogastvo in raznolikost

običajev, povezanih s trgatvijo, si v čim večji meri želijo ohraniti tudi člani KD Bukovci. Trgatev se je nedvomno začela zelo hitro, vendar le-to naj bi narekovala zrelost, ki se od leta v leto dogodi pač v različnem času. Bolj kot je jesensko sonce grelo grozdje, lepša je bila trgatev, so pravili naši dedje. Nekoč je trgatev veljala za pravi slovenski praznik, ki se ga je veselilo staro in mlado. Danes pa trgatev za mlade nima več takšnega pomena, kot ga je imela nekoč, a še vedno so jeseni vinogradi polni veselih trgačev grozdja. Letos so člani KD Bukovci v upravljanje dobili okolico starejše hiše Rajtmajer - Zolar v Bukovcih. Stara domačija ima, tako kot so včasih imele vse hiše, pred hišo posajenih nekaj trsov - brajd in te je bilo potrebno pobrati. Člani so se lepo sobotno

popoldne najprej zbrali pri predsedniku društva Jožetu Bezjaku, saj je podaril trgatev svojih brajd v vaške namene. Kasneje so se odpravili na Zolarvo domačijo in tam potrgali ostalo grozdje, ki so ga kasneje sprešali in prepeljali v hrambo novemu kletarju, ki bo moral poskrbeti za pretok in vse ostalo, kar spada zraven, da bo vino pitno. Kot se za tak običaj spodobi, so trgatev zaključili z domačo južino in gibanicami, katere so poplaknili z najboljšim vinom lanskega leta. Preživeli so lepo sobotno popoldne, ki so ga hkrati izkoristili za prijetno druženje ter prepevanje domačih pesmi. Kot pravijo, če bo naslednje leto kaj obrodilo, se bodo z veseljem ponovno zbrali in opravili dobro delo.

Patricija Bezjak

Prikuhali so si prvo mesto

Ena najbolj znanih slovenskih jedi, ki jo kuhamo, kadar pride veliko ljudi na obisk, ali ko je treba nahraniti pridne delavce, je golaž. Vsak ga kuha po svoje in verjetno so tekmovanja v kuhanju golaža ena najbolj zanimivih tudi zato, ker skoraj vsi sodelujoči skrivajo dodatke in začimbe.

Vsakoletni Praznik trgatve na Svetinjah prinaša vrsto dogajanj, ki jih pospremiijo stojnice z različno ponudbo in obvezno tekmovanje v kuhanju golaža. Komisija v sestavi Nada Pignar, Adi Križanič in Franc Polič tako ni imela lahkega dela med štirimi

dišečimi golaži izbrati najokusnejšega. Na tekmovanju so bili tudi člani KD Bukovci, ki so imeli dve skupini.

Člani Lovskih družin Sveti Tomaž in Velika Nedelja ter člani Kulturnega društva Bukovci in Bukovski vaški kletarji so se zelo potrudili in komisiji naložili nekaj dela. A se je komisija končno odločila, da so najboljšega skuhalo člani KD Bukovci, v sestavi Mirka, Marjana, Darka in Jožeta. Bukovski vaški kletarji pa so si prikuhali tretje mesto.

Po razglasitvi smo jih povprašali, kaj je tisto, s čimer so zadovoljili člane komisije. Odgovarjajo: »Ne, to naj ostane skrivnost. Morda boste na kakšnem srečanju ali ob

kakšni drugi priložnosti to sami okusili. To radi obdržimo zase, ker so to skrivnosti pri umetnosti kuhanja.«

Sicer pa so obiskovalci bili priča bogatemu kulturnemu programu s prikazom različnih običajev, vezanih na trgatev. Dogajanja je spremljala pestra gostinska ponudba, kar pomeni, da s Svetinjam najbrž nihče ni odšel lačen ali žejen, sploh pa poln lepih vtisov, ki jih obiskovalcu lahko ponudijo tako lepi kraji, kot so Svetinje z okolico.

Patricija Bezjak



Miklavževanje v Novi vasi

Na vrata nam je potrkal veseli december. Čas praznovanj, čas, ko naj bi družina preživela nekaj več trenutkov skupaj, za otroke pa predvsem čas pričakovanj, da jih bodo obiskali trije najbolj pričakovani možje v tem mesecu.

Prvi jih je že obiskal. Tako je nanoslo, da se je Sv. Miklavž ustavil tudi v vaški dvorani v Novi vasi. V pričakovanju prihoda tega moža smo lahko v otroških očeh opazili veselje, pričakovanje, srečo, v nekaterih pa tudi malo manjši ali malo večji strah pred spremlje-

valci Miklavža.

Čas, ko so otroci nestrno pričakovali, kdaj jih bo obiskal, so si zapolnili tako, da so s skupnimi močmi v dvorani okrasili božično-novoletno drevce. To sta bila veselje in sreča naših otrok.

In končno se je pred vrati zaslišal žvenket verig, v dvorani pa tu in tam kakšen jok ter prestrašen obrazek kakšnega malčka. Miklavž v spremstvu angelčkov in parkeljnov je otroke vprašal, če znajo kaj zmoliti in vsi so enoglasno zmolili molitev, katero vsak otrok zna najprej - Sveti Angel. Ko je Miklavž

videl, da znajo moliti, je vse otroke, pridne in tiste malo manj pridne, obdaril in jim povedal, da če bodo do drugega leta pridni, jih bo ponovno obiskal.

Po Miklavževanju pa je sledil vaški zaključek leta z družabnim srečanjem.

V imenu staršev se za organizacijo Miklavževanja v Novi vasi zahvaljujem vsem organizatorjem prireditve: PGD Nova vas pri Markovcih, Konjeniškemu društvu Nova vas pri Markovcih, aktivu podeželskih žena in vaški skupnosti Nova vas pri Markovcih.

Alenka Petrovič



Miklavž je v Novi vasi pri Markovcih obdaril blizu 50 otrok.

Foto: MZ

Udeležili smo se Ljubljanskega maratona

V nedeljo, 25. oktobra, je v Ljubljani potekala največja tekaška prireditev pri nas, 14. Ljubljanski maraton.

Tega, letos zadnjega, tekaškega preizkusa smo se Borovčani udeležili kar v velikem številu.

Naš najboljši predstavnik Janez Kuhar je tekmoval na 21 kilometrski progi. Janez redno trenira in se običajno udeležuje daljših tekov, tudi mednarodnih, doma in v tujini.

Na 10 kilometrski progi sta prvič tekmovala Simona in Andrej Kuhar z zelo dobrim začetniškim časom. Za nas tri, Marijo Matjašič Črešnik, Marijo in Zvonka Črešnika, pa je bil to letos že peti tovrstni preizkus moči na podobnih progah.

Spomladi smo začeli v Radencih, poleti nadaljevali na tekah ob praznikih občine Gorišnica in Cirkulane, zelo uspešno smo zaključili Ptujski tek, na koncu sezone pa smo bili uspešni tudi v Ljubljani, saj smo se uvrstili malo nad številko 400 med 2500 udeleženci po posameznih kategorijah, moški - ženske.

Največje presenečenje pa ni bilo v rezultatih teka, nepričakovano sta se nam namreč pridružila navijača z zastavama občine Markovci.

Sosed Janko in prijatelj Vlado sta z zastavami in posebnim izgledom navdušila ne samo nas, ampak kar široko množico ljubiteljev teka. Teh je bilo ob progi skoraj toliko kot med pustnim karnevalom.

Prav ponosni smo bili, kot občani Markovcev, da so nas z navdušenjem sprejeli. Bili smo prava ekipa, zato tu ne smem pozabiti še brata Vlada, ki je skrbel za našo garderobo in potrebno hidracijo.

Dogodke sem opisal z namenom, da vzpodbudim željo po rekreativnem teku pri vseh, ki se radi gibljejo v zdravem naravnem okolju. Neprometnih poti je pri nas dovolj, da tekači niso ogroženi, samo začetni je treba. Tudi oprema ne predstavlja večjega stroška. Tek se nam bogato obrestuje v naložbi za zdravje.

Mogoče bomo tudi mi kdaj uspeli ob prazniku občine Markovci organizirati tek prijateljstva. Zelo prijetni so trenutki po konča-

nem športnem delu prireditve, ko si tekači sežemo v roke, si čestitamo in zaželimo ponovnega srečanja.

Zvonko Črešnik



Markovska ekipa na Ljubljanskem maratону

Foto: arhiv



Pregled operativne sposobnosti gasilskih enot

Foto: JL

8. novembra je občinski poveljnik skupaj s člani štaba operative Območne gasilske zveze Ptuj v skladu s Pogodbo o opravljanju javne lokalne gasilske službe preverjal pripravljenost gasilskih enot.

V ranih urah omenjenega dne je občinski poveljnik Milan Majer v skladu s tripartitno Pogodbo o opravljanju javne lokalne službe preverjal pripravljenost gasilskih enot v Občini Markovci in obiskal vseh osem gasilskih enot. Po programu pregleda je vsaka enota morala izvesti eno izmed šestnajstih zastavljenih nalog, ki so na seznamu obveznih vaj gasilskih enot glede na kategorijo društva. Zraven tega so naključno izbrani člani operativne enote morali vezati vozle, ki jih gasilci uporabljajo pri izvajanju gasilskih intervencij.

Pri pregledu se je pokazalo, da gasilci obvladajo svoje delo, saj je poveljnik ob koncu pregleda zapisal, da je na pregledu operativne sposobnosti bilo prisotno zadovoljivo število gasilcev, izvedba zastavljenih nalog pa je bila nad pričakovanji. S podrobnejšim poročilom bo občinski poveljnik seznanil župana do 15. marca 2010, kot je predvideno v pogodbi.

JL



PGD Borovci



PGD Bukovci



PGD Markovci



PGD Nova vas



PGD Prvenci - Strelci



PGD Sobotinci



PGD Stojnci

Foto: JL



PGD Zabovci

Foto: JL

13. srečanje gasilskih veteranov

24. oktobra je Območna gasilska zveza (OGZ) Ptuj skupaj s PGD Nova vas organizirala 13. srečanje gasilskih veteranov, katerega se je udeležilo 190 veteranov skupaj s spremljevalci in gosti.

Slavnostni govornik na tej prireditvi je bil župan občine Markovci Franc Kekec. Območno gasilsko zvezo je zastopal podpredsednik Franci Vogrinc skupaj s člani Upravnega odbora in štaba operative. Marjan Zaviršek iz GZ Slovenske Bistrice pa je veterane nagovoril v imenu Gasilske zveze Slovenije.

Janez Markovič, predsednik komisije za delo z gasilskimi veterani, je opisal njihovo delo, ki ga opravljajo kljub temu, da niso več operativni člani. Še posebej je pohvalil veterane PGD Hajdoše, ki so na letošnjem regijskem tekmovanju v Moškanjcih osvojili prvo mesto. Gasilski veterani imajo velike zasluge za to, kar danes gasilstvo pomeni, ne samo v naši občini, ampak tudi v slovenskem prostoru.

Branko Strelec, predsednik PGD Nova vas, je veteranom predstavil zadnje dosežke društva. Še posebej je izpostavil izgradnjo novega gasilskega doma, ki je bil predan svo-



Foto: JL

Veterani se ob mesecu požarne varnosti tradicionalno srečujejo že nekaj let.

jemu namenu leta 2006, in lepo urejeno okolico. Seveda ni skoparil s predstavitvijo novih načrtov, ki čakajo na potrditev in izvedbo v prihodnjem času.

Kulturni program za to priložnost je pripravil dolgoletni predsednik PGD Nova vas Franc Panikvar skupaj s člani Hišnega ansambla DU Markovci.

JL

GASILSKE PRIREDITVE V OBČINI MARKOVCI V LETU 2010

		Občni zbor	Prireditve	
01	PGD Borovci	13.02.2010		
02	PGD Bukovci	16.01.2010	19.06.2010	100. obletnica društva
03	PGD Nova vas	23.02.2010		
04	PGD Markovci	27.02.2010	27.06.2010	22. memorialno gasilsko tekmovanje
05	PGD Prvenci-Strelci	09.01.2010		
06	PGD Sobotinci	30.01.2010	29.08.2010	Gasilsko tekmovanje v Sobotincih
07	PGD Stojnci	06.02.2010	02.05.2010	Florjanova nedelja
08	PGD Zabovci	20.02.2010	20.06.2010	23. memorialno gasilsko tekmovanje

Gasilci bodo vaščane z novoletnimi čestitkami in koledarji obiskali med 10. in 24. decembrom.



Gasilski uspeh v Prvencih in Strelcih

Mesec december je čas, ko se vsi obdarujemo, obiščejo nas trije dobri možje, ki nam prinesejo darila. V našem gasilskem društvu Prvenci-Strelci smo bili velikega darila deležni s strani občine Markovci že v začetku leta. Novo gasilsko vozilo nam bo služilo za lokalno in tudi širšo požarno varnost.

Uresničila se nam je dolgoletna želja - na-

kup novega gasilskega vozila MAN- GVC 16/25 z vso skupno in zaščitno opremo. Štab operative na čelu s poveljnikom Francem Bezjakom in predsednikom Matejem Bezjakom je na občnem zboru skupaj s člani društva in z vaščani vasi Prvenci ter Strelci sprejel sklep o nabavi novega vozila, ki bo zamenjalo stari TAM GVC 16/40. Prav tako smo sprejeli sklep, da je nujno potrebno preurediti garaže, saj so bile obstoječe preniz-

ke. Veliko je bilo polemik, kako se lotiti adaptacije. Sprejemljiv je bil županov predlog, ki smo ga tudi upoštevali ter izvedli adaptacijo. Vse je izpadlo čudovito, v prvi vrsti pa je še nujno potrebno, da uredimo sanitarije. Dokončno ureditev prostorov v mansardi imamo v načrtu v naslednjih letih. V vse projekte smo vložili veliko truda in finančnih sredstev. Veliko vlogo so odigrali tudi župan Franc Kekec, občinski svet in uprava. Ko je novo gasilsko vozilo prispelo v vas, je bil čas veselja. Obenem pa je to velika obveza za nas, operativne gasilce, ki se še kako zavedamo svojih odgovornosti. Naše skupne odgovornosti pa se tudi zavedajo naši vaščani, donatorji, botri in simpatizerji, ki v veliki meri podpirajo našo humano in prostovoljno organizacijo. Gasilci smo namreč tisti, ki delujemo preventivno in pomagamo ob naravnih in drugih nesrečah. Nakup novega vozila GVC 16/25 je v večini (80 odstotkov) financirala občina Markovci. Preostali del so zbrali vaščani vasi Prvenci in Strelci, Novega Jorka ter naši zlati botri - donatorji. Hvala vsem! Novo gasilsko vozilo smo namenu predali ob Dnevu gasilcev OGZ Ptuj. Slavje je bilo na najvišjem nivoju. Spoštovane gasilke, gasilci, mladina, starejši gasilci, vaščani, simpatizerji gasilcev, donatorji in zlati botri! Vsem skupaj veliko osebne sreče, zdravja in prijateljstva v letu 2010. Ob božičnih in novoletnih praznikih pa naj vas združuje družinski blagoslov.

Ivan Golob



Ob slovesni predaji novega gasilskega vozila

FOTO: Marjjan Petek

Učenci OŠ Markovci so bili uspešno evakuirani

Letošnja vaja gasilcev iz občine Markovci na OŠ Markovci je bila namenjena pravilnemu pristopu k evakuaciji učencev in osebja v primeru požara na šoli.

Vaja evakuacije je bila izvedena 22. oktobra, sodelovali pa so gasilci iz občin Markovci, Cirkulane in Zavrč ter enota civilne zaščite iz občine Markovci. Tovrstne vaje morajo vodstva šol obvezno izvajati vsaj enkrat na leto skupaj s krajevno pristojnimi gasilci. Namen vaje je, da bi v primeru nesreče oziroma požara na šoli učenci in učitelji čim bolj varno in brez panike zapustili nevarno območje. Da bi bilo temu tako, morajo v procesu evakuacije sodelovati ne samo učitelji in gasilci, ampak tudi zaposleni, ki imajo v konkretnem primeru določene zadolžitve in jih morajo opraviti brezhibno. Ob tej priložnosti so gasilci preverili delovanje hidrantnega omrežja in gasilnikov, ki so nameščeni po šoli. Ker je bila vaja zastavljena zelo široko, so morali gasilci, kljub temu, da so vodo za gašenje pripeljali s sabo, še vzpostaviti verigo (črpanje vode z motornimi brizgalnami) iz dovodnega kanala na HC Formin. Veriga je bila dolga približno 800 metrov. Pri izvedbi vaje so bili uporabljeni izolirni dihalni aparati, s pomočjo katerih so se gasilci prebili v vse zadimljene prostore in iskali ponesrečene učence.

Po končani vaji je sledila analiza vaje v prisotnosti vseh vodij sektorjev in vodstva šole. Kljub želji udeležencev v vaji, da nikoli ne bi bilo potrebno posredovati, pa so ugotovili, da je takšne vaje potrebno organizirati, saj v takih primerih udeleženci spoznajo zahtevnost terena, učenci in učitelji pa bi v takem primeru delovali bolj umirjeno.

Učitelji in učenci so si nato tudi ogledali in preizkusili gašenje z ročnimi gasilnimi aparati na prah in CO₂ ter z novim gasilnim sredstvom pod komercialnim imenom Bioversal.

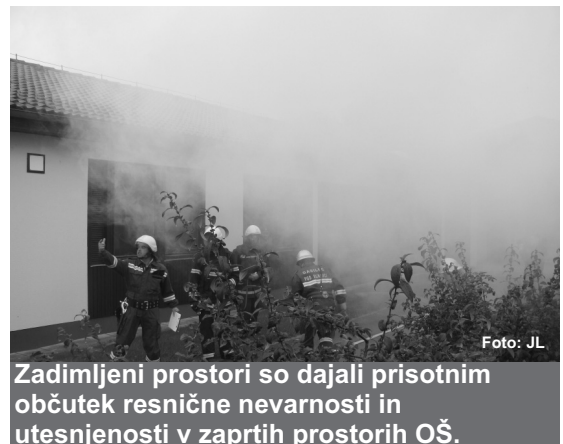


Foto: JL

Zadimljeni prostori so dajali prisotnim občutek resnične nevarnosti in utesnenosti v zaprtih prostorih OŠ.

JL



Tekmovanja

Za nami so trije meseci aktivnega šolskega dela in poželi smo tudi prve uspehe na različnih tekmovanjih.

Tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni
Šolsko tekmovanje iz znanja iz sladkorne bolezni je potekalo 9. oktobra. Udeležilo se ga je 34 učencev. 9 učencev je doseglo bronasto priznanje: Alen Bezjak, Eva Zupanič, Špela Mlinarič, Tamara Galun, Eva Vidovič (9. b), Karmen Kolarič, Taja Meznarič, Monika Mernik, Taja Žnidarič, Špela Kupec, Barbara Šmigoc in Natalija Pintarič.

Trije učenci so se uvrstili na državno tekmovanje, ki je potekalo 7. novembra na osnovni šoli Radenci. Naši trije predstavniki, ki so dosegli najboljše rezultate na šolskem tekmovanju, so se tudi tam dobro odrezali: Alen Bezjak je osvojil zlato priznanje, Eva Zupanič in Špela Mlinarič pa srebrno priznanje. Čestitamo!

Tekmovanje iz angleščine in nemščine
V četrtek, 26. novembra, so se učenci 9. razreda pomerili v znanju angleščine. Najbolje so se odrezali: Peter Vesenjaj, Jan Pihler in

Alen Bezjak, ki prejmejo tudi bronasto priznanje in so se uvrstili na regijsko tekmovanje. Bronasto priznanje so osvojili še: Patricija Ciglarič, Blaž Kuhar, Blaž Jagarincec in Monika Mernik.

V petek, 27. novembra, so se devetošolci pomerili tudi na tekmovanju iz nemščine. Največ točk so dosegli: Alen Bezjak, Jan Pihler, Monika Mernik, Peter Vesenjaj, Danijel Strauss, Barbara Šmigoc, Blaž Jagarincec in David Vertič. Vsi prejmejo bronasto priznanje in se uvrstijo na državno tekmovanje.

OŠ Markovci

Vzgoja za medije - mariborski studio RTV Slovenija

Takoj po končanih jesenskih počitnicah smo učenci izbirnih predmetov vzgoja za medije - radio in vzgoja za medije - televizija v okviru letnega učnega načrta obiskali mariborski studio RTV Slovenija.

Najprej smo si ogledali prostore televizije. Urednica informativnega programa, novinarka Nina Cverlin, nas je odpeljala v tako imenovani desk, kjer nastajajo TV prispevki. S kolegoma Nušo Baranja in Simonom Šparavcem so nam natančno opisali delo novinarja. Nato smo v spremstvu Nika Lešnika pogledali še prostore TV režije, digitalne montaže za obdelavo posnetkov in sam TV studio, ki nas je seveda najbolj zanimal. S stropa je viselo ogromno luči različnih velikosti, ob straneh pa sta bili postavljeni dve različni sceni. V prostoru so bile tri kamere s 'trotel bobni'. To je posebno ogledalo na kameri, s katerega novinarji berejo besedilo, ob tem pa seveda ves čas gledajo v kamero in nam tako dajejo občutek, da so se vse naučili na pamet. O, kako bi nam takšni 'trotel bobni' prišli prav ob ustnem ocenjevanju znanja!

Nato nas je pot peljala v zgornje prostore, kjer se nahajajo prostori radia RSI, ki oddaja v slovenskem, angleškem in nemškem jeziku. Pozdravila nas je novinarka Ksenija Samardžija Matul, ki pripravlja novice v angleškem in nemškem jeziku. Razložila nam je posebnosti dela na radiu in prav kmalu smo spoznali, da se delo radijskega novinarja razlikuje od dela televizijskega novinarja. Tudi tukaj smo si ogledali studio, ki je seveda precej drugačen od televizijskega. Tonski tehnik Simon Spreitzer nam je pokazal nekaj tehničnih trikov in nam celo izpolnil glasbeno željo! Obisk RTV studia je bil zabaven in poučen. Priporočila in znanje, ki smo jih pridobili, bomo lahko uporabili tudi pri pripravi naših prispevkov in oddaj.



Na obisku v RTV centru Maribor

Foto: OŠ Markovci

Učenci izbirnih predmetov vzgoja za medije - radio in televizija



Nejc Verlak 3. a





November v znamenju boja proti odvisnostim

Mesec november je mesec boja proti različnim vrstam odvisnosti, tej temi smo tudi na naši šoli namenili kar nekaj dejavnosti.

Učenci 1. triade so skupaj s svojimi učiteljicami namenili razredne ure preprostim otroškim igram. Dobre otroške igre krepijo komunikacijo in pokažejo otroku zanimiv način igranja brez sedenja za računalnikom. Otroke prve triade in četrtega razreda je obiskala medicinska sestra, ki jih je poučila

o škodljivosti kajenja in drugih razvad. Učenci tretje triade smo v šoli podpisali zaobljubo, da ne bomo kadili. Napisali smo tudi veliko pesmic o škodljivosti alkohola, cigarete in drog. Pri razrednih urah smo se pogovarjali o škodljivih razvadah današnjega časa in ugotovili, da je vse preveč otrok odvisnih tudi od računalnika, saj nekateri pred zaslonom sedijo kar cele ure in zato zanemarjajo svoje šolske obveznosti. Učenci izbirnega predmeta šolski radio smo pripravili radijsko oddajo, ki smo jo pred-

vajali zadnji dan v novembru. V njej smo predstavili različne vrste odvisnosti, anketirali smo sošolce in jih povprašali o škodljivosti pretiranega uživanja alkoholnih pijač. Še posebej zanimivi so bili prvošolčki, ki so nam povedali svoje mnenje o pitju alkohola in kajenju. Oddajo smo zaključili z verzom iz pesmice Blaža Vidoviča (7. b): »Začnite razmišljati trezno, saj je že skrajni čas, da ne ogrožate ne sebe, ne nas!«

Novinarke izbirnega predmeta šolski radio

Alkohol

Odvisen si lahko od alkohola, ki pa ni dobra šola.

Alkohol ti možgane razbije in ti lahko zadnja ura odbije!

Nejc Kukovec, 7. b

Če kadiš ...

Če kadiš, kondicijo izgubiš in si pljuča prehladiš. V cigareti je tobak, katerega sovražnik je junak, prijatelj pa bedak.

Nejc Kukovec, 7. b

Zasvojenost

Le kdo misli, da mladi radi kadimo, smo nekateri, ki se tega nič kaj ne veselimo!

Če smo si skupaj danes obljubili, da ne bomo nikoli kadili, bomo to tudi izpolnili! Cigaretne škatle smo pohodili in se bolj zdrave prihodnosti veselili.

Janja Golc, 7. b

Športni dan

Včeraj smo imeli športni dan. Zjutraj nas je avtobus pripeljal na Ptuj. Nato smo se razgibali. Postavili smo se na start in pričeli s tekom na šeststo metrov. Metali smo žogico, skakali v daljino in tekali na šestdeset metrov. Vmes je bila malica. Na koncu so podelili nagrade. Avtobus nas je odpeljal domov. Na športnem dnevu mi je bilo zelo lepo!

Pia Majerič, 3. a

Prvošolčki o kajenju in pitju alkohola

Cigaretne dim mi smrdi. (Lucija Janžekovič, 1. a)

Cigaretne dim škodi srcu. (Manja Slanič, 1. a)

Če kadi noseča mamica, se dojenček lahko zastrupi. (Zala Stolec, 1. a)

Za cigarete porabimo denar. (Nick Maroh, 1. a)

Cigaretne dim škodi telesu. (Anže Hameršak, 1. a)

Z metanjem cigaretne ogorkov lahko zažgemo gozdove. (Žan Kolednik, 1. a)

Kajenje ni dobro za zobe. (Špela Kostanjevec, 1. b)

Če kadiš, si prej mrtev. (Patrik Holcer, 1. b)

Če kadiš, lahko narediš ogenj. (Viktorija Puc, 1. b)

Kajenje ni dobro za zdravje. (Miha Majcen, 1. b)

Če pivo piješ, »mali« ostaneš. (Vid Forštnarič, 1. b)

Če kadiš, si prej »stari«. (Blaž Vidovič, 1. b)

Če kavo piješ, ni dobro za srček. (Sara Kitak, 1. b)

Kajenje ni dobro za pljuča. (Maja Popošek, 1. b)

Šola nekoč

V šoli nekoč je bilo dosti bolj strogo kot danes. Danes so učiteljice veliko bolj prijazne. Včasih pa so bile tako stroge, da so se jih učenci zelo bali. Pred poukom so gledale nohte, če so umazani in dolgi. V kotu so imeli prostor za klecanje na kouszi.

Ko je učiteljica vstopila v razred so vsi vstali in rekli: Doben dan gospodična učiteljica. V klopi so morali sedeti mirno in ravnno, roke so imeli na hrbtu.

Učiteljice se v starih časih niso smele poročiti. Poročile so se lahko samo z učitelji. Kdor ni lepo pisal je moral nositi osla na poti iz šole domov, da so to vsi videli in so se mu norčevali.

Mi smo tako vro pouka preživeli v šolskem muzeju. Naj vam povem, da me je bilo kar malo strah.

Eva Vajda, 4. a



Postali pravi kiparji - Malečnik 2009

Osnovna šola Malečnik vsako leto organizira dvodnevno otroško kiparsko delavnico. Na delavnici učenci pod vodstvom mentorjev izdelujejo različne stvari iz lesa in dodatnih materialov (plastike, kovine).

To leto so se otroške kiparske delavnice do-

gajale na dvorišču OŠ Malečnik, 1. in 2. oktobra 2009. Kiparskega srečanja smo se pod vodstvom likovne mentorice Olge Zorko udeležili Tim Vidovič, Karmen Kolarič in Valentin Zupanič.

Hladnega četrtkovega jutra smo se v Malečnik odpravili z glavo, polno idej in zamisli, kako bi čim lepše in v čim krajšem času na-

redili popoln izdelek. Ob prihodu v Malečnik je sledila krajša otvoritev, nato pa si je vsaka od skupin poiskala svoj kotiček, v katerem je ustvarjala dva dni. Na voljo smo imeli notranje in zunanje prostore. Mi smo si zaradi nizkih zunanjih temperatur izbrali lep, topel notranji kotiček, v katerem smo imeli popolne pogoje za ustvarjanje. Prve ure kiparjenja so bile prav mučne. Kos lesa smo morali čim lepše oblikovati, na koncu pa še izbrusiti. Te ure smo premagovali s pripovedovanjem zgodb in vicev, tako da tudi smeja na kiparskih delavnicah ni manjkalo. Naša prva ideja glede izdelka je bila izdelati obhodno skulpturo, ampak ta ideja je po nekaj mučnih urah dela splavala po vodi, nastal pa je reliefni izdelek. Po že skoraj končanem izdelku smo dobili zamisel, da bi iz tega izdelka lahko naredili nekakšen otok. Uporabili smo samo kot lesa, ga oblikovali kot otok, ter ga pritrdili na sredo našega izdelka. Izdelek smo pobarvali v rdečo, rumeno in zeleno barvo. Mislim, da smo naredili lep izdelek, ki bo še dolgo ohranjen na OŠ Markovci. Na tej kiparski delavnici sem se naučil veliko novih stvari. Prvič v življenju sem se tako zblížal z lesom ter delal z njim. V glavi mi je in mi bo ostalo veliko lepih spominov iz Malečnika.



Učenci OŠ Markovci z izdelkom iz kiparske delavnice

Foto: OŠ Markovci

Tim Vidovič, 9. a

Izlet po Mustruvi poti

V soboto, 17. oktobra, smo se udeležili prvega planinskega izleta po Mustruvi poti. Udeležilo se ga je 20 učencev iz naše šole. Izlet je vodil planinec iz planinskega društva Ptuj Vlado Fridl. Na izletu smo se družili tudi z učenci iz osnovnih šol Hajdina in Dornava. Avtobus nas je odložil v parku Šumica. Tam nas je pričakal prijazen lastnik tega objekta. Pogostil nas je s toplim čajem. Prejeli smo tudi kartončke Mustruve poti, ki smo jih med potjo žigosali. Potem pa smo se odpravili po krožni gozdni poti. Med potjo smo opazovali koze, ovce, konje, krave ter tudi spremembe v naravi. Gozd se je že odel v pisane jesenske barve. Po opuščeni vinogradih smo zobali ostanke sladkega grozdja. Ob gozdu smo videli ogrado s srnami in jeleni. Srne so se hranile na krmišču s senom. Prvo malico smo si privoščili na travniku. Tam smo občudovali majhne konjičke, tako imenovane ponije. Pot smo nadaljevali po vinorodnih v Halozah. Naslednji počitek smo imeli v Gradiščah. Nato smo se začeli spuščati nazaj proti Šumici. Imeli smo srečo, da je ta dan sonce pokukalo izza oblakov. Zelo navdušeni smo bili nad rančem, kjer se je paslo šentlansko govedo. Posebnost te pasme je rjava dolga dlaka. Sledil je še zadnji položni vzpon proti našemu cilju. Že iz gozda je zadišalo po sveže pečenih kostanjih. Sedli smo za mizo in se posladkali s kostanji. Imeli smo še dovolj časa za igro. Igrali smo se na kegljaškem igrišču in se skrivali v gozdu. Spuščali smo se po krajši plezalni vrvi. Ogleдали smo si tudi stripe Mikija Mustra. Učiteljica Darja Šori nas je vpisala v spominsko knjigo. Nato smo se poslovili in zahvalili gostitelju ter se odpeljali z avtobusom nazaj proti šoli, kjer so nas že pričakali naši starši. Izlet nam je bil všeč. Zato smo sklenili, da se jih bomo udeležili še več.

Učenci in učiteljica planinske skupine Markovci

V človeški duši

V človeški duši,
čuj, upanje se zbudi,
kot utrinek po nebu odhiti,
kot reka izhlapi.
Človeka pa srce boli,
kadar mu reka odrbzi,
če mu zvezda odgori,
ali pa volje do življenja ni.

Blaž Kuhar, 9. b

Letni časi

Kadar prideta zima in mraz,
le prijateljstvo lahko ogreje nas.
Na pomlad vse lepo cveti,
prijatelju pa se k tebi mudi.
Poletje počitnice prinese,
a prijatelja še k tebi nese.
Jesen pa hitro mimo gre,
a prijateljstvo ostane še.

Amadeja Jurič, 7. b

Božično

Vzdušje božično prihaja med nas,
tja preko gore prav v našo vas.
Ljudje po mestih hitijo,
da razprodajne dni dobijo
in pridne otroke obdarijo.
Božička se vsi veselijo,
da komaj ponoči zaspijo.

Janja Golc, 7. b



Po petih letih ponovno skupaj

Končno se nam je približal 14. november, dan, ko smo si po petih letih ponovno segli v roke člani Ilgove rodbine.

Prvo srečanje je bilo daljnega leta 1978. Pred petimi leti se je nekako porodila misel oziroma želja, da bi tudi mi, ki smo malce mlajše generacije, radi spoznali naše sorodnike, da bi videli, kdo vse ima korenine v naši rodbini. In tako smo se pred petimi leti, lahko rečem večina sorodnikov, prvič srečali. Ker je takratno srečanje minilo v zelo prijetnem vzdušju, so se že takrat pojavile ideje in želje, da moramo to vsekakor ponoviti. Če ne prej, čez pet let.

In res, letos je minilo pet let in ker obljuba dela dolg, smo se zopet dogovorili in organizirali srečanje Ilgove rodbine. Slavje smo pričeli s sveto mašo v farni cerkvi sv. Marka v Markovcih, kjer smo se spomnili vseh, ki so našo rodbino že za vedno zapustili. K Bogu pa smo se obrnili tudi s prošnjo za zdravje vseh še živečih Ilgovih. Po maši in fotografiranju za trajen spomin smo srečanje nadaljevali v gasilsko vaškem domu v Novi vasi pri Markovcih, od koder tudi naš rod izhaja. Slavko Vrtačnik (Cencov) nam je skozi galerijo slik, ki jih je dobil od enega izmed naših najstarejših sorodnikov, prikazal kar nekaj utrinkov naših prednikov. Na družinsko drevo, ki ga je izdelal pred petimi leti, pa



Srečanje rodbine Ilgovih

Foto: Laura

je prav tako vnesel vse »dogodke Ilgovih«, ki so se zgodili v teh petih letih. Zabeležil je štiri smrti, tri poroke in, na kar smo najbolj ponosni, 14 rojstev.

Ugotovili smo še, da se v naši rodbini eno ime prenaša skorajda iz roda v rod. Ilgovi imamo skoraj v vsaki generaciji, če ne v vsaki, Jaka. Danes šteje najstarejši Ilgov Jaka

74 let, najmlajši pa eno leto.

Tako, kot se za naš rod spodobi, je družabno srečanje ponovno potekalo do zgodnjega jutra. Razšli pa smo se z željo, da se čez nekaj let ponovno srečamo. Upam, da bo res tako.

Alenka Petrovič

Urejenost našega okolja

Člani Turističnega društva občine Markovci se skozi celo leto trudimo skrbeti za urejenost našega okolja. Skrbimo za ocvetličenje vasi, izvedemo projekt ocenjevanja okolja ter s priznanji nagradimo najlepše urejene okolice domov, vaških in poslovnih objektov ter delov vasi.

Vsakoletna projekta sta tudi Izbor naj kmetije občine Markovci in Kino na prostem, ko ob podelitvi priznanj predvajamo kakšen znani slovenski film in gostimo priznanega filmskega igralca.

Vsi tisti, ki se vozimo po cesti Ptuj - Borl lahko opazimo tudi tiste svetle točke, ki poplepšajo naše okolje. Ena takih je nedvomno

v Zabovecih, pri hišni številki 6, kjer nas člani družine Plajnšek - Popošek vsakih toliko časa presenetijo s kakšno domisljico. **O p o z o r i j o** nas, v katerem letnem času smo, vse od fašenka do raznih spomladanskih, poletnih ali jesenskih op-

ravil - od priprave ozimnice, priprave drv in raznih drugih dogodkov oziroma opravil. V prvih decembrskih dneh smo videli na zelenici pred njihovo hišo sv. Miklavža, angelčka in parklja. Mimo vozeči so se ustavljali in opazovali lep prizor iz tega predbožičnega časa in prepričan sem, da si bo marsikdo zapomnil, kaj je videl tukaj v Zabovecih v naši markovski občini. Pravilno je, da takšne ljudi, ki se trudijo, da je naše bivalno okolje prijetnejše, opazimo, izpostavimo in pohvalimo. Družina Plajnšek - Popošek je v minulem obdobju že dobila priznanje za urejenost okolice doma, za prijetne prizore, ki nam jih ponujajo, pa se jim člani TD želimo še posebej zahvaliti. Takih svetlih točk smo člani društva posebej veseli in veseli nas, da so med nami ljudje, ki se vse leto trudijo, da so okolice njihovih domov urejene. Turistično društvo občine Markovci pa na tem mestu želi tudi blagoslovljene božične praznike in obilo sreče in zdravja v novem letu 2010 vsem svojim članom, simpatizerjem, občanom in vsem, ki so nam v minulem letu pomagali.

Franc Brodnjak



Mimoidoči so z zanimanjem občudovali Miklavža in njegove spremljevalce.

Foto: Franc Brodnjak